

Znani po usnjarjih in čevljarjih

Sprehod po usnjarški in čevljarški zbirki Tržiškega muzeja razkrije, kako močna sta bila ta dva ceha. Melanija Primožič meni, da bi morali vsaj čevljarstvu dati državni pomen.

stran 2

Letos dvanajsti Vaški semenj

Krajevna skupnost Senično vztraja z organizacijo Vaškega sejma. Primož Studen je zadovoljen, da se je prireditev že zasedrala med krajanji in obiskovalci.

stran 5

tržiški glas^{GG}

ČASOPIS OBČINE TRŽIČ, SEPTEMBER 2009, ŠTEVILKA 3

Šušarska nedelja ni le sejem

Tako meni predsednica Turističnega društva Trzič Marjana Zupan, ki vabi na 42. Šušarsko nedeljo. Športne, kulturne, izobraževalne in zabavne prireditve se bodo vrstile več dni.

STOJAN SAJE

Trzič - Čevljarji so nekaj prvo nedeljo septembra, na angelsko nedeljo, sprejemali vaje med pomočnike. Komisiji mojstrov so morali prinesiti ročno izdelan par čevljev in pred njo opraviti ustni izpit. Ta običaj so poimenovali "frejšpreh'nga". Od lani ga spet obujajo igralci KUD Lom, ki ga bodo letos uprizorili že v petek zvečer v atriju Občine Trzič in ponovili v nedeljo zgodaj popoldne. Območna obrtno-podjetniška zbornica Trzič bo že drugič organizirala samostojno razstavo tržiških čevljarjev, ki bo v Paviljonu NOB na ogled od petka zvečer do nedelje. Istočasno bo odprta razstava unikatnih izdelkov podjetja Pellar&Bandelj v galeriji Vogal. "V soboto bo Trzič zaživel v športnem duhu. Športno društvo Strelca bo pripravilo 17. mednarodno tekmovanje na tekaških rolkah. Atraktivna proga od Trziča do Loma pod Storžičem privabi vsako leto znane tekmovalce v teku na smučeh in biatlonu. V nedeljo, 6. septembra, pričakujemo številne obiskovalce na šušarskem sejmu, ki bo trajal od jutra do večera. Izbira blaga na več kot tristo stojnicah v mestnem jedru Trziča bo

Med obiskovalci nedeljskega sejma, kjer je prek tristo stojnic, je vedno največ zanimanja za ugodne nakupe obutve.

zelo pestra. Ker je na sejmu največ povpraševanja po obutvi, smo sedemdeset stojnic na Predilniški ulici in Trgu svobode namenili za čevljarstva podjetja, domače čevljarje in obrtnike z usnjeno galanterijo. Rokodelci bodo na več kot trideset stojnicah na treh lokacijah prikazali razne dejavnosti, pripravili degustacije izdelkov ter izvedli delavnice za otroke in odrasle. Bogata

bo tudi kulinarčna ponudba na gostinskih stojnicah. Na treh prireditvenih odrih bo potekal pester program z domačimi glasbeniki, športniki in plesalci. Organizatorji bomo pozdravili obiskovalce v nedeljo ob 11.30 na odru ob avtobusni postaji. Tam bo tudi tekmovanje v izdelavi zgornjih delov obutve. Ob 13.30 se bodo predstavili člani AMD Trzič s starimi vozili, ki bodo napo-

vedali XIII. Hrastov memorial 12. in 13. septembra na Ljubelju. Med novostmi naj omenim tekmovanje Najmočnejši šušar, ki bo v nedeljo popoldne na parkirišču ob trgovini Spar. Seveda se bo dogajalo še marsikaj. Na parkirišču ob tržnici bo v nedeljo popoldne velika Šušarska veselica," je opisala letošnji program Marjana Zupan, predsednica Turističnega društva Trzič.

Položili temeljni kamen

Na slovesnosti 26. avgusta je tržiški župan z gostoma položil temeljni kamen za centralno čistilno napravo.

STOJAN SAJE

Brezovo - V avgustovski številki Tržiškega glasa smo poročali o začetku gradnje centralne čistilne naprave v občini Trzič, ki je stekla 23. julija. Tokrat lahko pišemo tudi o slavnostni prireditvi, med katero so župan Občine Trzič Borut Sajovic, minister za okolje in prostor RS Karl Erjavec in generalni direktor družbe Primorje Dušan Črnigoj položili na Brezovem temeljni kamen za to napravo. Pomembnega dogodka so se udeležili številni domačini, tržiški občinski svetniki, župani sosednjih občin, sodelavci projekta in drugi gostje. Minister Erjavec je v nagovoru zbranim ocenil, da gre za pomemben dan v zgodovini občine Trzič. Čestital je ekipi, ki je pred gradnjo pridobila vso potrebno dokumentacijo za napravo. Čeprav je

rok za gradnjo do marca 2010 kratek, ne pričakuje zapletov. Ker bo za dobre 4 milijone evrov vredno naložbo zagotovil okrog 60 odstotkov denarja Kohezijski sklad EU, 25 odstotkov pa država, je pomembno pravočasno izkoristiti ta sredstva. Kot je dejal direktor Črnigoj, pomeni centralna čistilna naprava novo zgodbo v urejanju tržiškega okolja. Zato se veseli z domačini, da so čakali postavitev temeljnega kamna za pomemben objekt. Vsem, ki sodelujejo in pomagajo pri uresničitvi tega projekta, se je zahvalil župan Sajovic. Čistilna naprava bo začela poskusno obratovati predvidoma marca prihodnje leto. Vanjo bodo speljali po glavnem kanalizacijskem vodu odpadne vode iz osmih naselij, iz šestih pa bodo odpadne vode tekle do čistilne naprave prek črpališča.

INTERVJU

Peko tudi s tujimi oblikovalci

Tudi letos smo pred čevljarškim praznikom povprašali prvo damo Peka Marto Gorjup Brejc, kako jim gre. Posledicam krize se niso mogli povsem izogniti.

stran 3

PIREDITVE

Zmagala ekipa Trziča

Avtor Tržiških iger veselja in smeha Silvo Japelj je bil zadovoljen, da je letos zmagala ekipa Trziča. Druga je bila mešana tržiško-kranjska ekipa Leteča teleta.

stran 8

KULTURA

Divjad in gore

Upokojeni mizar Štefan Klemenc iz Trziča že dolgo ustvarja intarzije z motivi divjadi in gora. Avgusta je imel drugo samostojno razstavo v galeriji Atrij Občine Trzič.

stran 12

RAZVEDRILO

Zarja petnajst let

Drago Primožič iz Grahovš je leta 1994 ustanovil ansambel Zarja, ki igra predvsem narodnozabavno glasbo. Doslej so izdali kaseto in dve zgoščenki.

stran 14

Zaživele prenovljene ulice starega mestnega jedra

Drage Tržičanke, Tržičani!

Vabim vas na odprtje prenovljenih mestnih ulic, ki bo v petek, 4. septembra, ob 16.30 na novem parkirišču ulice Za Mošenikom.

Po uradnem delu vljudno vabljeni še na družabno srečanje z ansambлом Vaška godba in skromno pogostitvijo.

Mag. Borut Sajovic,
župan Občine Trzič

ČEVLJARSTVO

Četrty rod vztraja v čevljarstvu

Pavel Jazbec ima čevljarstvo v genih. Ded Anton po strani očeta je imel delavnico v Sebenjah, ded Anton po mamini strani pa v Tržiču. V hiši slednjega bo uredil muzej.

STOJAN SAJE

Tržič - Družina Jazbec iz Sebenj je ena tistih, ki je dolgo povezana z izdelavo obutve. Pred drugo svetovno vojno je imel čevljarstvo delavnico Anton Jazbec. V njej je ročno izdelovalo obutev več njegovih bratov in sester. Žena Marija je skrbela za vodenje trgovine in pekarnice. Ker so

čev najprej doma. Leta 2001 smo se preselili v eno od stavb BPT Tržič, kjer smo nadaljevali proizvodnjo obutve do lani. Tu je sedaj le skladišče materialov in obutve, kjer delamo jaz, žena Smiljana in sin Miha. Šivalnico smo preselili v Bosno, ker smo ob krizi lahko le tako sanirali firmo. Okrog 150 zaposlenih proizvaja iz-

Pavel Jazbec z izdelki njihovega podjetja; v ozadju na sliki iz časa šolanja.

med vojno družini Jazbec odvzeli premoženje, je Anton mlajši postal trgovski potnik. Poročil se je s Stano Ješe, ki je v šestdesetih letih začela izdelovati otroško obutev. Imela sta osem otrok, med katerimi se je Pavel Jazbec odločil za nadaljevanje čevljarstva. "Končal sem čevljarstvo šolo v Žireh. Tri leta sem bil modelir za podplate v tovarni Peko. Leta 1978 sem ostal doma, kjer sem na starih strojih nadaljeval izdelavo otroške obutve. Začetek je bil težak, saj so na obrtnike gledali postrani. Nato sem zgradil stanovanjsko hišo in uredil novo delavnico. Ob obutvi sem delal še druge proizvode. Ko sem kupil stroj za brizganje obutve, smo se lotili izdelave natika-

delke iz istega programa, ki ga prodajamo v Sloveniji, na Hrvaškem in v Makedoniji," je razkril Pavel Jazbec del trde življenjske zgodbe. Priznal je, da bi brez vztrajnosti že zdavnaj opustil čevljarstvo. Tudi srce mu ni dopustilo tega. Čevljarstvo in trgovsko žilico ima v genih. Mamin oče, Anton Ješe, je imel veliko čevljarstvo delavnico v Tržiču. V spomin nanj in na mamo Stano namerava urediti v hiši v Partizanski ulici čevljarstvo muzej. Do prihodnje Šuštarne nedelje bo vanj postavil vso tehnično dediščino, staro obutev, kopita in šablone, kar je vztrajno zbiral skoraj tri desetletja. Tam bo eden od čevljarjev prikazoval ročno izdelavo obutve in opravil tudi manjša popravila čevljev.

Tehnično dediščino starih čevljarjev bo Pavel kmalu preselil v svoj muzej.

Znani po usnjarijih in čevljarjih

Sprehod po usnjarski in čevljarški zbirki Tržiškega muzeja razkrije, kako močna sta bila ta dva ceha. Vodstvo muzeja si prizadeva, da bi vsaj druga zbirka dobila državni pomen.

STOJAN SAJE

Tržič - Med najstarejše gospodarske dejavnosti v Tržiču sodita kovaško in usnjarsko rokodelstvo. Čevljarstvo se je razvilo zlasti z obrtno svobodo v drugi polovici 19. stoletja. Delavci Tržiškega muzeja so sledili razvoju gospodarstva od cehovskih časov. Zbrano gradivo je urejeno v več zbirkah. Osnova sta usnjarska in čevljarška zbirka, ob njih pa so za ogled zanimive tudi lesna, kolarska, oglarska, kovaška, tekstilna in barvarska zbirka. Tokrat smo se z direktorico muzeja sprehodili po prvih dveh zbirkah.

"Usnjarska zbirka daje obiskovalcu primarni vtis o naši ustanovi, saj ga sprejme na vstopu v prvo nadstropje. Glede na to smo se odločili, da se najprej lotimo prenove te zbirke. Prvotno postavitev eksponatov so namreč prenesli z razstave o usnjarstvu v nekdanjem hotelu Pošta leta 1954. Obnovili smo prvotni prikaz usnjarskega ceha od cehovske organiziranosti do zatona usnjarske industrije v Tržiču. Zelo bogata je zbirka ročnega orodja in drugih predmetov. Opis usnjarskega ceha poudarja pomen dejavnosti, saj je bilo nekdanje v mestu in okolici prek 20 usnjarnj. Že Valvasor je v Slavi vojvodine kranjske opisoval znano kordovansko usnje, ki so ga strojili v Tržiču iz ovčjih in kozjih kož, izvažali pa so ga v Rimsko cesarstvo. Naša zbirka predstavlja rodbine usnjarev, med katerimi so bile najbolj pomembne družine Mally, Pollak in Deu. Eden od panojev prikazuje začetek slovenske usnjarske industrije. Zadnji opisuje zatona tržiškega usnjarskega leta 1972. Takrat so tovarno Runo preuredili v obrat PUR tovarne Peko," je predstavila Melanija Primožič usnjarsko zbirko.

Lutka čevljarja Mehleta v delavnici za ročno izdelavo obutve

Direktorica Tržiškega muzeja je s ponosom povedala, da so ob letošnjem rušenju nekdanje Pollakove usnjarne za Mošenikom rešili tri stare stroje in voz za prevoz usnja, kar je del bogate tehnične dediščine. Gre za manjšo usnjarsko prešo, navijalni boben in terilnik za usnje. Prvi stroj je že razstavil restavrador Boštjan Meglič, ki bo obnovil vse tri stroje. Ker jim v Tržiču manjka prostora, bodo obnovljene stroje verjetno posodili nastajajočemu Usnjarskemu muzeju v Šoštanj. Za domači muzej bi radi izdelali še zemljevid z lokacijami tržiških usnjarn. Žal se niso ohranili recepti za obdelavo usnja, ker so to strogo varovano družinsko skrivnost prenašali le z ustnim izročilom. Bogati pa je so zapisi v obliki zgodb o delu in življenju tržiških usnjarev.

Najbogatejša je čevljarška zbirka

Nekdanje so bile v Tržiču najbolj številne majhne hišne čevljarke delavnice. Model take delavnice je predstavljen v prvi sobi čevljarške zbirke

Tržiškega muzeja. Za mizo - rekli so ji "berštat" - sedi lutka čevljarja pri delu. Z njo je upodobljen Konrad Mehle, nekdanji lastnik mize. Lutka v desnem kotu spominja na popotnega čevljarja, ki je hodil "v štero". Potoval je od hiše do hiše, kjer je izdeloval in popravil obutev. V levem kotu je polica s kopiti in raznim orodjem. V kotu na prehodu v naslednjo sobo stoji star šivalni stroj.

"Akadamski kipar Vinko Ribnikar že izdeluje lutko 'šeparce', prešivalke zgornjih delov. Ona bo sedela za šivalnim strojem. V delavnico bi radi postavili tudi lutko čevljarkega mojstra, ki je obrezoval dele za čevlje," je pojasnila direktorica muzeja in opisala še druge dele čevljarške zbirke. "V drugi sobi je na ogled rokodelsko čevljarstvo orodje, tehnologija izdelave razne obutve in del čevljarkega ceha. Ohranjena sta skrinjica ceha in zastava čevljarke zadruge. Na steni je rodovnik družine Dobrin, iz katere je izšlo največ čevljarjev. Tukaj je še prikaz običaja Gregorjevo. V tretji sobi je delni prikaz industrijskega

šivanja obutve. Strojem bi radi dodali gradivo o čevljarškem šolstvu, ki ga je lani podarila muzeju hči enega največjih učiteljev čevljarstva. Četrta soba hrani stroje in izdelke iz tovarne Peko. Letos smo dodali pano, ki je posvečen tej tovarni in Petru Kozini. Njegov nečak nam je dal dokumentarno gradivo, ki bi ga radi uredili kot zgodbo o priljubljeni osebi med Tržičani. Po zgledu tujih muzejev želimo prirediti tematske razstave o sedanjih tržiških čevljarjih in njihovih podjetjih. Letos smo gostili kolege iz celjskega muzeja in obrtnike, ki so po ogledu muzeja obiskali čevljarstvo družino Gros. Na muzejskih večerih bi radi predstavili znane tržiške modelirje in druge strokovnjake. V zgornjih prostorih muzeja nameravamo prikazati življenje nekaterih družin. Tam bo prostor tudi za pohištvo čevljarke družine Ješe. Širjenje čevljarke zbirke bo odvisno od selitve nekaterih zbirk v druge prostore, finančnih možnosti in popolnitve kadra," je dejala Melanija Primožič o vizijah muzeja.

Restavrador Boštjan Meglič že obnavlja dele usnjarske preše.

Melanija Primožič ob panoju o Petru Kozini in tovarni Peko

INTERVJU

Peko tudi s tujimi oblikovalci

Potrjuje se, da lahko Peko konkurira pri obutvi z dodano vrednostjo. Zaradi krize bo čevljev za desetino manj.

ŠTEFAN ŽARGI

Tržič - Kot vsako leto smo tudi tokrat pred čevljariskim praznikom povprašali prvo damo Peka **Marto Gorjup Brejc**, kako jim gre. Lani so poslovali z dobičkom, letos se posledicam krize niso mogli povsem izogniti.

Peko ima na prireditvi Šušarska nedelja posebno mesto. Kakšen je vaš odnos do tega?

"Vesela sem, da se ta tradicija nadaljuje, in menim, da je to tudi del naše družbene odgovornosti, o kateri je sicer danes moderno govoriti. Peko s svojo 106-letno tradicijo izvira iz tega in vedno se bom zavzemala za to, da se ta tradicija nadaljuje. Za Peko je Šušarska nedelja tudi priložnost. Tega dne odpremo vrata tovarne in pokažemo našo proizvodnjo. Imamo posebno ekipo, ki vodi ljudi, razkaže in razloži današnji način dela."

V kolikšni meri ste vpeti v pripravo tega praznovanja?

"Peko veliko sodeluje pri tem praznovanju. Najprej smo eden od sponzorjev, torej pomagamo financirati prireditev, pomagamo s svojimi prostori, parkirišči, predstavljamo svojo ponudbo, odprte bodo prodajalne na Deteljici. Dobro sodelujemo z organizatorjem dogodka - Turističnim društvom Tržič, ki ima odlično ekipo, dovtetno tudi za nove ideje. Tradicijo je potrebno nadgrajevati, dobiti kaže dodano vrednost. Ustvarjalne delavnice za odrasle in otroke, kjer bodo tudi naši sodelavci, so že tak primer. Oblikovanje je pri čevljih bistveno, čevlje kupimo predvsem, če so nam najprej všeč."

V začetku avgusta ste imeli redno skupščino družbe o poslovanju Peka v preteklem letu. Vesti pri tem so dobre ...

"Res nam je uspelo to skupščino pripraviti letos nekoliko prej, lani smo jo imeli konec avgusta. Naš namen je, da bi jo v prihodnje imeli še prej. To namreč kaže na to, kako je družba urejena, organizirana. Dobra vest je seveda lani ustvarjeni dobiček, dobiček, ki v Peku raste že šesto leto zapored. Dobiček pričakujemo tudi iz letošnjega poslovanja, pri čemer bo najpomembnejše, kako bo s prodajo v jeseni."

Vendar letos poslujete v bistveno spremenjenih razme-

Marta Gorjup Brejc

rah. Koliko vas je prizadela kriza?

"V prvem polletju manj kot v mnogih drugih podjetjih. Ne bi želela hvaliti dneva pred večerom, kot že rečejo: pomembna bo prodaja v jeseni."

Kako kažejo naročila?

"Na tržiščih, kjer nimamo lastne prodajne mreže, je precejšen upad, zlasti v Veliki Britaniji in Rusiji, kjer je prišlo do velikih sprememb v tečajih valut. V Nemčiji beležimo celo rahlo rast, pri čemer naj omenim, da se naš kupec ukvarja s kataloško prodajo, torej ni vezan na zalogo v trgovinah, pač pa se odziva na povpraševanje. Mi kot proizvajalec nato izpolnjujemo naročila. Zankrat beležimo nekoliko manjša ponaročila. Naših trgovin tudi ne nameravamo močnejše zalagati na zalogo, pač pa je naš cilj hitro odzivanje na povpraševanje, da smo prilagodljivi. Naša ocena je, da bomo letos prodali za približno desetino manj obutve kot lani."

Prihaja tudi do sprememb v cenovni strukturi obutve?

"Uresničuje se moja napoved, da je obutev nižjega cenovnega razreda najbolj občutljiva. Če pada kupna moč, se to najprej pozna pri cenejši obutvi. Zato je dobro, da ponujamo tudi ekskluzivne kolekcije, ki je oblikovalsko bolj dovršena in namenjena sladokuscem obutve, torej tistim, ki jim obutev pomeni nekaj več in so to pripravljene tudi plačati."

Torej boste nadaljevali v tej smeri?

"Da in še korak več. Letos smo se odločili, da k oblikovanju povabimo tudi hrvaške oblikovalce in v izdelavi ter pripravi je kolekcija, ki jo bomo proti koncu leta predstavili na posebno prireditvi v Zagrebu. Na Hrvaškem imamo močno razvito prodajno mrežo z urejeno distribucijo in prepričani smo, da se na bo to obrestovalo. Skupina Peko, ki danes v šestih družbah zaposluje okoli tisoč ljudi, se tudi na tak način internacionalizira. Naše sporočilo je, da želimo na tržiščih, kjer delujemo, privabiti tudi oblikovalce. Želimo doseči, da postanejo kolekcije tudi za zahtevnejše kupce v posameznih lokalnih okoljih prepoznavne."

Svojo prodajno mrežo imate tudi v drugih državah na območju nekdanje Jugoslavije. Kakšen je tam položaj?

"Različen. V Bosni in Hercegovini je znano, da ima država velike težave, državni uslužbenci so ostali brez plač in to se odraža na našem prometu; v Srbiji je visoka inflacija in bomo šele videli, kako bo do konca leta; prodaja v Makedoniji pa je stabilna, močna, podobno kot na Hrvaškem z rahlo rastjo."

V poročilu za lani ste se pohvalili tudi z investicijami. Kako bo letos pri tem?

"Letos smo na ravni Skupine Peko ustavili investicije v prenovno trgovin. Ne toliko po naši želji, kot ob dejstvu, da se počasneje gradijo novi trgovski centri, kjer naj bi imeli tudi našo trgovino. Letos smo se odločili za preno-

vo informacijskih sistemov v Bosni in Srbiji, v dveh najmlajših hčerinskih podjetjih, za investicije torej za boljše poslovanje v samih hčerah, kot tudi na ravni matične družbe."

Številna podjetja se na zmanjšanje naročil odzivajo s skrajševanjem delovnega tednika, pošiljanjem delavcev na čakanje in celo odpuščanjem. Kako se pri vas prilagajate sedanjim razmeram?

"Ves čas, odkar sem v Peku, se obsegu dela prilagajamo s prerazporejanjem delovnega časa. To pomeni, ko je sezona, se dela nad rednim obsegom oziroma delovnikom, nato pa se presežne ure v mrtvem delu koristijo. Ker je letos nekaj manj dela, bo verjetno nastal določen primanjkljaj ur, zato sedaj proučujemo državne razpise o izobraževanju s podporo države. Razmišljamo torej o tem, da bi ljudi poslali na čakanje z izobraževanjem, ki je najboljša investicija za prihodnost."

Skupščina je pred mesecem dni imenovala tudi nov nadzorni svet, saj je znano, da je prišlo med vami in dosedanjim svetom do zapletov. Bodo ti preseženi?

"Res se je država, ki je 82-odstotni lastnica Peka, odločila presekat stanje z imenovanjem povsem novega nadzornega sveta. Sama lahko dodam le, da sem bila vedno vesela ljudi, ki so bili pripravljeni delati v dobro podjetja, v primerih, ko pa so bila za podjetje škodljiva dejanja, je moja dolžnost, da jih preprečim. Mislim, da so zapleti preseženi."

Posodobili Gorenjsko banko

Gorenjska banka je obnovila svojo poslovno hišo na Trgu svobode v Tržiču. Nove poslovne prostore so odprli včeraj.

STOJAN SAJE

Tržič - Lastniki stavbe na Trgu svobode 1 v Tržiču, kjer je poslovalnica Gorenjske banke iz Kranja, so se odločili za njeno posodobitev. Tržiška ekspozitura namreč ni več ustrezala bančnim standardom za sodobno poslovanje. Med obnovo so poslovalnico začasno preselili v nekdanjo upravno stavbo BPT Tržič, kjer so delali od junija do avgusta. Konec avgusta so se vrnili v obnovljene prostore, ki so spet odprti od včeraj.

Hišo nad glavno mestno ulico v Tržiču so v njeni zgodovini že večkrat prezidali. V prvem nadstropju je ohranila del secesijske fasade z začetka 20. stoletja. To je služilo arhitektki Katarini Langus kot oblikovno izhodišče za poseg v stavbno strukturo. Stavbo so ustrezno protipotresno utrdili. Zaradi istočasnega rušenja stavbe na Balosu 2 je arhitektka združila poslovno stavbo v enovito celoto. Pri obnovi sta aktivno sodelovala tudi kon-

zervatorka Maja Avguštin in Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Kranj. Gradbena dela je opravila v izredno kratkem roku družba VG5 iz Ljubljane. Dela so se začela 27. maja letos, končali pa so jih do roka konec avgusta. Na površini porušene stavbe so uredili parkirišča za stranke, ki jih je doslej primanjkovalo. Obnovljena hiša meri 470 kvadratnih metrov. Od tega so za poslovalnico banke namenili 130 kvadratnih metrov. Kot je povedala vodja ekspoziture **Zorka Žos**, so odslej v obnovljeni spodnji etaži poleg okenc za poslovanje z občani tudi prostori za poslovanje s pravnimi osebami. Posodobljeni prostori omogočajo tudi lažjo osebno obravnavo strank. Pritličje je dostopno invalidom, bankomat in dnevno nočni trezor pa so umaknili s pločnika na zatišno vhodno ploščad. Prostore v zgornji etaži bo Gorenjska banka ponudila zainteresiranim najemnikom, ki opravljajo mirne dejavnosti.

Prejšnji teden so še opremljali obnovljene prostore Gorenjske banke v Tržiču, ta teden pa so že odprti.

Tržiški glas je priloga Gorenjskega glasa

IZDAJATELJ
Gorenjski glas, d. o. o., Kranj,
Bleiwisova cesta 4, 4000 Kranj

ODGOVORNA UREDNICA
Marija Volčjak

UREDNIK
Stojan Saje

NOVINARJI
Maja Bertonec, Kristina Dželičević, Ana Hartman, Igor Kavčič, Stojan Saje, Vilma Stanovnik, Cveto Zaplotnik, Štefan Žargi

OBLIKOVNA ZASNOVA
Jernej Stritar, Tricikel

TEHNIČNI UREDNIK
Grega Flajnik

FOTOGRAFIJA
Tina Dokl, Gorazd Kavčič, Stojan Saje

VODJA OGLASNEGA TRŽENJA
Mateja Žvižaj

Gorenjski Glas

Tržiški glas št. 3/letnik IV je priloga časopisa Gorenjski glas št. 69, ki je izšla 1. septembra 2009. Brezplačno so jo prejeli vsi naročniki Gorenjskega glasa in vsa gospodinjstva v občini Tržič, izšla je v nakladi 24.500 izvodov. Tisk: Set, d. d., Ljubljana. Distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o., Maribor.

GORENJSKI GLAS je registrirana blagovna in storitvena znamka pod št. 9771961 pri Uradu RS za intelektualno lastnino. Ustanovitelj in izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj / Direktorica: Marija Volčjak / Naslov: Bleiwisova cesta 4, 4000 Kranj / Tel.: 04/201 42 00, fax: 04/201 42 13, e-mail: info@gg.glas.si; mali oglasi in osmrtnice: tel.: 04/201 42 47 / Delovni čas: od ponedeljka do četrta neprekinjeno od 8. do 19. ure, petek od 8. do 16. ure, sobote, nedelje in prazniki zaprti. / Gorenjski glas je polteden, izhaja ob torkih in petkih, v nakladi 22.000 izvodov / Redne priloge: Moja Gorenjska, Letopis Gorenjske (enkrat letno) in devet lokalnih prilog / Tisk: Druck Carinthia GmbH & CoKG, St. Veit/Glan (Št. Vid na Glini), Avstrija / Naročnina: tel.: 04/201 42 41 / Cena izvoda: 1,35 EUR, letna naročnina: 140,40 EUR; Redni plačniki imajo 10 % popusta, polletni 20% popusta, letni 25 % popusta; v cene je vračunan DDV po stopnji 8,5 %; naročnina se upošteva od tekoče številke časopisa do pisnega preklica, ki velja od začetka naslednjega obračunskega obdobja / Oglasne storitve: po ceniku; oglasno trženje: tel.: 04/ 201 42 48.

KRAJI

Slovesno v Kovorju

Krajevni praznik v Kovorju je bil letos posebej slovesen, saj je kovorski združni dom po dolgih letih prizadevanj prešel v last krajevne skupnosti.

ANA HARTMAN

Kovor - "Pridobitev združnega doma je za krajevno skupnost izjemno pomembna. Doslej nismo imeli svojih prostorov, gostovali smo v gasilskem domu," je predsednik Krajevne skupnosti Kovor (KS) **Janez Šter** poudaril na krajevni prazniku, ki so ga pred gasilskim domom praznovali drugo

na veliko vlogo kovorskih kmetov, ki so se že pred desetletjem obvezali, da se bodo odpovedali domu, če bo občina lastninsko pravico nad njim prenesla na KS. V združnem domu sta ta čas dve stanovanji in trije poslovni prostori, objekt pa si po besedah predsednika krajevne skupnosti v prihodnje želijo sanirati in če bo možno, v njem urediti tudi

Župan Borut Sajovic je predsedniku KS Kovor Janezu Šteru simbolno predal ključ zadružnega doma.

soboto v avgustu. Ob tej priložnosti mu je namreč župan **Borut Sajovic** simbolno predal ključ kovorskega zadružnega doma, saj je bila po dolgih letih prizadevanj KS v začetku avgusta naposled le podpisana pogodba, s katero je občina lastninsko pravico nad domom prenesla na KS.

"Na območju zadružnega doma je bila nekoč ena od kovorskih kmetij, ki je bila med vojno požgana, na pogorišču pa je z udarniškim delom kovorskih kmetov zrasel združni dom, ki je kasneje prešel v last kmetijskih zadrug Križe in Tržič, po denacionalizaciji pa tudi v last Občine Tržič. Dom je zdaj znova v rokah krajevne skupnosti, ki je bila ves čas moralna lastnica, odslej pa tudi pravno-formalna," je poudaril župan in spomnil

njihove klubske prostore: "Upamo, da bo dom polno zaživel in da bo morda v njem nekoč prostor našel tudi kakšen obrtnik."

Ob krajevni prazniku so priznanje za izjemen dosežek podelili podružnični šoli Kovor in njeni vodji **Irmi Lipovec** za prizadevno raziskovanje zgodovine kraja in pripravo knjige *Nekdanja občina Kovor*, zahvalo pa je prejela **Jožica Špendal** za prizadevno delo pri vračanju vlaganj v telefonijo. Srečanje ob krajevni prazniku, ki sta ga pripravila KS in PGD Kovor, se je začelo s krajšim kulturnim programom pred obnovljenim spomenikom talcev, na prireditvi pred gasilskim domom pa sta za dobro vzdušje skrbeli ansambel Igor in zlati zvoki ter humorist **Marjan Šarec**.

Dobitnici priznanj Irma Lipovec in Jožica Špendal

Žetev po starem v Lešah

Žanjice iz Leš in okolice še niso pozabile, kako delati s srpom. Ročno so požele žito na nekdanji Valjavčevi njivi.

STOJAN SAJE

Leše - V vaseh pod južnim pobočjem Dobrče cenijo stare kmečke običaje. Ker je nekdanje ročno delo kmetov zamenjala sodobna mehani-

sti mladi rod je doživel ne-
pozabeni dogodek.

"Prababica Francka me je podučila, kako žeti s srpom. Tokrat sem prvič na pravi žetvi. Vesela sem, da sem lahko zraven," je dejala naj-

trdo delati že otroci. Pohvalila je zamisel, da lahko mladi spoznajo stare običaje. Domačinkam se je rada pridružila **Dragi Bohinc** z Dobrega Polja. Po rodu je z Grabnove domačije, kjer je bilo šest de-

organizaciji prireditve. Žetev po starem smo pripravili na nekdanji Valjavčevi njivi, kjer je **Janez Frantar** z Grabnove domačije posejal pšenico. Čeprav nas poleg dela greje poletno sonce, bomo

Delo izkušenih žanjic si je ogledoval tudi mladi rod.

zacija, sta se vodstvu Krajevne skupnosti Leše in Aktiva vaških žena odločila obuditi del skoraj pozabljenega preteklosti. Po lanski ročni košnji hribovskih travnikov in vleki "bremena" v dolino so letos pripravili žetev po starem. Na nekdanji Valjavčevi njivi pod vasjo se je 24. julija zbralo 25 starejših žanjic, ki so jim priskočili na pomoč tudi moški in mladina. Zla-

mlajša žanjica **Nina Bohinc**, ki je učenka osnovne šole. Razen nje je bilo na polju še nekaj deklet in fantov, ki so jim zaupali manj zahtevna dela. Na primer, pomagali so deliti črno kavo in hruškovo vodo, s katero sta žejnim stregli **Emu Bohinjec** iz Leš in **Barbara Potočnik** iz Palovič. Kot se je spomnila 82-letna **Angela Krsnik** z Rahotove domačije, so nekdanj morali

Snopce pšenice so naložili na voz in odpeljali h kozolcu.

klet. Ob njej sta želi še sestri **Malči** in **Marija**. Eden redkih moških med žanjicami je bil **Viktor Bešter** iz Vadič, ki je tudi brusil srpe. Spretnosti pri vihtenju srpa in vezanju snopov sta preizkusila lešanski župnik **Ciril Lazar** in tržiški župan **Borut Sajovic**. Slednji je pohvalil prireditelje iz Leš.

"Hvaležni smo Občini Tržič in sponzorjem za pomoč pri

njivo poželi v enem popoldnevu. Snopce bodo moški naložili na voz in jih s konjem odpeljali do bližnjega kozolca," je opisala potek dela predsednica KS Leše **Metka Kokalj**. Še preden so bili vsi snopi žita pod streho, so za dobro voljo poskrbeli člani Vaške godbe. V Lešah so se spominjali, kako so se nekdanj vaščani po delu družili in zabavali.

Kaj smo se naučili na oratoriju

Konec šolskih poletnih počitnic zaznamuje tudi konec različnih dejavnosti, taborov, potovanj. Tako je bilo tudi v Križah pri Tržiču, kjer so otroci staršem predstavili, kaj vse so počeli na letošnjem oratoriju.

KRISTINA DŽELILOVIĆ

Letošnji oratorij v Križah je potekal od 17. do 21. avgusta. Otroci so bili od doma odsotni od devete ure zjutraj pa vse do pozne četrte popoldanske ure. Tudi letos je bil oratorij izredno razgiban, zanimiv in niti približno dolgočasen. Vsaj tako so ga označili otroci, ki so konec avgusta povedali in predstavili, kaj vse so tam počeli. Tudi letos je bilo otrokom na voljo veliko ustvarjalnih delavnic, ki so imele prav zanimiva imena. Tako so na primer pri delavnici z imenom Čiv Čiv izdelovali ptičke, pri delavnici Lepo in mehko blazine, pri delavnici Lepo diši pa so se učili izdelovati pogrinjke. Otroci so poleg vsega tega izdelovali tudi vetrnice, mozaike, skladali pesmi, plesali in počeli še mnogo drugih stvari, da so zapolnili vroče poletne dni. Tudi letošnji oratorij je imel svojo himno ter istoimenski slogan "Nate računam". Za približno osemdeset otrok, ki so se udeležili letošnjega oratorija, je skrbelo okoli dvajset animatorjev. Zaključ-

Na oratoriju je bilo približno osemdeset otrok; za njihovo varnost je skrbelo okoli 20 animatorjev. | FOTO: TINA DOKL

ček poletne aktivnosti je obiskal tudi tržiški župan, ki tovrstne akcije spodbuja in se nad njimi navdušuje. "Ko človek vidi toliko zadovoljnih otrok, so besede odveč," je še povedal tržiški župan **Borut Sajovic**. Ob zaključku oratorija je spregovoril tudi župnik tamkajšnje cerkve **Ivo Kožuh**. "Rad bi se zahva-

lil za teden, ki sem ga preživel z otroki. Bil je čudovit teden veselja, saj človek spozna različne vrednote in se nauči, kako je življenje lepo," je še povedal. Župnik je prav tako poudaril, da ljudje cerkev čutimo na različne načine, in da je oratorij brez dvoma lepa podoba cerkve. "Za to se splača biti

kristjan," je še povedal Kožuh. Ob glasbenem zaključku oratorija se je organizatorica Tina Bohinc zahvalila tudi sponzorjem, ki so otrokom teden še dodatno polepšali, in ob zvokih himne letošnjega oratorija so otroci svoje starše popeljali skozi razstavo izdelkov, ki so jih letos sami ustvarili.

KRAJI

Letos pripravili že dvanajsti Vaški semenj

Krajevna skupnost Senično vztraja z organizacijo Vaškega sejma, za katerega je vse več zanimanja med razstavljalci in obiskovalci. Pohvale za ohranjanje starih običajev.

STOJAN SAJE

Senično - Središče vasi pod cerkvijo v Seničnem je ob krajevnem prazniku avgusta vedno živahno. Že dvanajst let pripravljajo Vaški semenj, ki je letos potekal 23. avgusta. Tokrat je bil v znamenju čevljarstva, prej pa so predstavili različna kmečka opravila in mojstrovine rokodelcev, ki jih ohranjajo posamezniki. Ob praznovanju so letos poskrbeli tudi za zabavo in šport.

"V petek, 21. avgusta, je Krajevna skupnost Senično pripravila Veseli večer pod vaško lipo, kjer je obiskovalce zabaval ansambel Maj. **Lojzka Zorc**, ki izhaja s Pavl'kove domačije, je z gostincem iz Lesc poskrbela za postrežbo. Veseli me, da je prišlo veliko ljudi, in da je bilo vzdušje prijetno. Mladina je v soboto organizirala športna tekmovanja. Ker jih je prekinilo neurje, so nekaj tekem preložili na nedeljski popoldan. Za Vaški sejem lahko rečem, da se je prireditelj dobro zadržal med krajani in obiskovalci. Je ena redkih etnografskih prireditev na vasi, ki obuja stare običaje kmečkega prebivalstva. Zaradi sejma se širi glas o Seničnem daleč po Sloveniji," je povedal **Primož Studen**, predsednik KS Senično. Ob njem sta pozdravila obiskovalce tudi organizatorica sejma **Marjana Zupan** in **Drago Zadnikar**, direktor uprave Občine Tržič.

Sprehod ob založenih stojnicah

Značilnosti stojnic je opisal **Slavko Hočevar**. On je Dolenjec, žena pa je **Alenka** iz Seničnega. Zato se je laže znašel med razstavljalci od vsepovsod. Ročno pletene izdelke iz domače volne je naredila **Tatjana Švab** iz vasi

Slavko Hočevar je opisal, kako **Andrej** in **Helena** izdelujeta obutev.

Zgornje Veterno, ki je redna gostja sejmov. Iz Polhovega Gradca je prvič prišel **Janez Širok**, ki že dvajset let izdeluje miniaturo iz lesa. Največ zanimanja je bilo za originalne makete starih voz, med katerimi je bil tudi voz za prevoz marmorja s Hotavelj iz leta 1860. Makete si je rada ogledala domačinka **Silva Gregorc** z domačije pr' Jurčnik', ki je napisala knjigo Zgodovina prevoznitva na območju Tržiča. Unikatne izdelke iz lesa - od skled in krožnikov do zibelke - je že drugič pokazal upokojeni mizar **Gabrijel Pagon** iz Bistrice pri Tržiču. Člana družine **Pahovnik** iz Gornjega Grada, ki ima domačo umetno obrt iz lesa, sta postavila vse od igrač do spominkov in daril. Rada sta prišla na sejem, kjer ni krame in kiča. **Andreja** in **Janez Bojc** iz Dolenje vasi pri Ribnici sta pripeljala lončarske izdelke. Pohvalila sta, da tudi vasi ohranjajo zanimanje za obrt. Več stojnic so imeli prebivalci Podljubelja; okrasne predmete je ponujala **Mateja Škrjanec**, domače čaje **Irma Komac**, naravna mazila pa **Urška Starc** in družina **Ropret**. Ob ročno

izdelanih ovčkah je razstavil **Jurij Smolej** iz Kovorja razglednice Seničnega iz leta 1916. Na sejmu so prvič prišle **Mojca Zaplotnik** in **Eva Serpan Sitar** s Spodnje Bele ter **Veronika Rozman** iz Hrastja; prva izdeluje unikatne okrasne izdelke, druga slike in voščilnice tretja pa lesen nakit. Menile so, da ima Gorenjska premalo takih sejmov. Obiskovalce v Seničnem sta postregli s pecivom **Marija Polajnar** in **Katarina Tomc** iz Društva podeželskih žena Svit Tržič, gostinca **Lojzka** in **Vanč** pa sta jih pogostila s krofi in pižajo.

Čevljar iz Kranja na obisku

Številni obiskovalci so se zbrali pri nedeljski maši v cerkvi. Po njej so si ogledovali ponudbo na stojnicah in se ustavili tudi pri osrednjem gostu sejma. To je bil upokojeni čevljar **Andrej Galun** iz Kranja, s katerim je bila tudi žena **Helena**. Zupala sta, da sta se spoznala v tovarni Planika. **Andrej** se je po 23 letih dela v tovarni leta 1993 odločil za čevljarstvo obrt. Dela ni manjkalo, zaslužek pa je bil skromen. Po **Andrejevi** upokojitvi He-

lena od lani nadaljuje popoldansko obrt. Še vedno popravljajo obutev in izdelujejo copate.

Andrej je ves dopoldan prikazoval, kako se ročno šiva polstene podplate na copate, pa kako se ročno popravlja podplat na čevlju. Za slednje opravilo potrebuje klinčke iz breze, ki se ob vlagi napnejo in trdno vežejo podplat z gornjim delom. Vsak klinček zabije v luknjo, ki jo naredi s šilom. Po končanem zabijanju obrusi podplat z rašplo, da je gladek. To mu vzame kakšno uro časa, za ročno izdelavo čevlja pa potrebuje vsaj šest ur. **Andrej** in **Helena** že sedem let sodelujeta na Šuštarški nedelji v Tržiču, kjer prikažeta tudi strojno šivanje podplata na obutev. Obema je žal, da ni več čevljarstva in mladih, ki bi se želeli učiti za čevljarstvo poklice. Ročne spretnosti otrok sta med sejmom razvijali **Sara Gosar** iz Bistrice in **Nina Ahačič** iz Podljubelja. S prvo so v risarski delavnici ustvarjali svoj par obutev za nagradni natečaj na Šuštarški nedelji. Z drugo so oblikovali razne izdelke iz kamna lojevcev.

"Odkar je v Seničnem semenj, se še raje vračam v rodno vas. Po vojni je bilo v njej komaj 25 hišnih števil, sedaj pa jih je več kot 120. Kraj je lepo urejen, njegovo privlačnost pa povečujejo take prireditve. Senično je ena redkih vasi, ki ohranja tradicijo druženja ob sejmu. Z mano ga rada obiščeta tudi žena **Antonija** in brat **Peter**," je dejal **Zdravko Ribnikar**, ki že skoraj pol stoletja živi v Kranju. Domačin **Luka Kalan** je na sejmu povabil prijatelje iz skupine 21 planincev, ki so se vračali s Triglava. **Primož**, **Martin** in **Domen** so zaupali, da imajo vsi dekleta v Seničnem, zato radi prihajajo v to vas.

Spomin na padle pod Storžičem

ANA HARTMAN

Drugo nedeljo v avgustu so ob spomeniku prvim žrtvam okupatorja v občini Tržič počastili dan spomina padlim pod Storžičem. Spomnili so se tragičnega dogodka izpred 68 let, ko je okupator pri Verbičevi koči presenetil skupino partizanov in je padlo pet fantov in tri dekleta. Med NOB je sicer padlo 331 Tržičanov. Slavnostni govornik **Tine Tomazin**, dobitnik zlate plakete za življenjsko delo Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, je poudaril, da na Slovenskem od Trubarja dalje ni bilo pomembnejšega dejanja od

NOB in boja za osamosvojitve Slovenije. Kot pravi, bi se v krizi morali pogumneje vrniti k vrednotam obeh bojev, to je razumu, pogumu, samozavesti, pravemu domoljubju in solidarnosti. "5. avgust je bil in bo občinski praznik, naš dan spomina, ki želi združevati ljudi dobre volje," je v svojem govoru dejal župan **Borut Sajovic**. Obiskovalce pod Storžičem sta na kratko nagovorila še **Matej Slapar**, predsednik krajevnih skupnosti Lom, in **Anton Kramarič**, predsednik združenja borcev za vrednote NOB Tržič, ki je v sodelovanju z občino in drugimi pripravilo slovesnost pod Storžičem.

Župan **Borut Sajovic** in slavnostni govornik **Tine Tomazin** sta k spomeniku pod Storžičem položila venec.

LOM POD STORŽIČEM

Obnova cerkve svete Katarine

Avgusta so na cerkvi sv. Katarine Aleksandrijske v Lomu končali obnovo strehe, ki je krita z lesenimi skodlami. Pred tremi leti so popravili ostrešje zvonika in ga na novo prekrili. Severni del strehe na cerkvi in prezbiteriju ter delu zakristije je dobil novo kritino predlani. Julija in avgusta letos je mojster s Kokrice nadaljeval obnovo na južnem delu strehe, zakristiji in kapeli sv. Antona. Kot je povedal župnik **Silvester Novak**, v Lomu pričakuje povrnitev dela stroškov za veliko naložbo tudi od Ministrstva za kulturo RS. Župnija namreč že devetnajst let skrbi za obsežne obnove stavbe, ki so jo od postavitve v 15. stoletju večkrat širili. Ob cerkvi so že leta 1990 uredili drenažo. Nato je prišla na vrsto obnova fasade. Ruski restavratorji so vrsto let obnavljali štiri oltarje v cerkvi. Načrtujejo še obnovo Marijinega oltarja, ki bo končana prihodnje leto. Takrat bodo praznovali stoletnico ustanovitve župnije. S. S.

Letos so dokončali obnovo strehe na cerkvi v Lomu.

Silva Gregorc si je rada ogledala **Janezove** makete starih voz.

Lojzka in **Vanč** sta skrbeli, da obiskovalci niso trpeli žeje.

DRUŠTVA

Pestro poletje v Društvu diabetikov Tržič

Člani društva diabetikov Tržič so si poletje lahko popestrili z raznovrstnimi aktivnostmi. Poleg že tradicionalnega piknika so organizirali tudi dva kopalna izleta.

ANA MARIJA HAFNER

Uradno imamo v poletnih mesecih vrata društvene pisarne zaprta. Ker pa je to čas toplote in dolgih dni, smo se v društvu odločili, da bomo za člane pripravili nekaj lahkotnejših vsebin in izrabili priložnost za druženje. Osrednji dogodek sredi poletja je društveni piknik, ki ga že nekaj let pripravimo pri brunarici

kar nekaj jedi iz zelenjave. Udeleženci so lahko pokušili svežo zelenjavo, kasneje pa tudi dušeno, posebnost pa so bile bučke s sirom. Ta dan je bilo na Podljubelju res lepo. Okolica je kar vabila na sprehode v bližnjo okolico, nadvse pa so bili udeleženci zadovoljni, da so se lahko v miru pogovorili med seboj. Kar precej jih je balinalo na tamkajšnjem ba-

linišču. Ob vsem navijanju na koncu nismo vedeli, kdo je bil zmagovalec. Pa saj to sploh ni bilo pomembno. Glavno je dobro počutje in razpoloženje, tega pa tokrat ni manjkalo. Ravno tako pa smo izkoristili to poletje za dva kopalna izleta, v Laško in Strunjan. Udeležba je bila dobesedno množična in ob vsesplošnem dobrem razpoloženju in uslugah naših zdravilišč je bilo počutje dobro. S tem pa se načrti v društvu ne bodo ustavili. Pred nami so nove sladke novice in pester program tudi za jesenski čas.

ci ob teniških igriščih v Podljubelju. Vedno je to prvi petek v avgustu, letos je bilo to, 7. avgusta. Zbralo se je kar 49 članov, kot gosta pa sta se piknika udeležila tudi predsednica Društva invalidov Tržič Marta Mesarek in Društva upokojencev Tržič Karel Štucin. Z obema društvoma dobro sodelujemo in prizadevamo si, da bomo s tem tudi nadaljevali. Posebnost naših prireditev je v tem, da zelo pazimo na to, da v dejavnost vključimo tudi primerno prehrano. Tako je naša "kuharska" ekipa pripravila poleg obveznih čevapčičev tudi

linišču. Ob vsem navijanju na koncu nismo vedeli, kdo je bil zmagovalec. Pa saj to sploh ni bilo pomembno. Glavno je dobro počutje in razpoloženje, tega pa tokrat ni manjkalo. Ravno tako pa smo izkoristili to poletje za dva kopalna izleta, v Laško in Strunjan. Udeležba je bila dobesedno množična in ob vsesplošnem dobrem razpoloženju in uslugah naših zdravilišč je bilo počutje dobro. S tem pa se načrti v društvu ne bodo ustavili. Pred nami so nove sladke novice in pester program tudi za jesenski čas.

Člani društva so se tudi letos zbrali na pikniku v Podljubelju.

Letos poleti so organizirali dva kopalna izleta, ki sta bila dobro obiskana.

Bliža se 13. Hrastov memorial

Na mednarodnem gorskem preizkusu starodobnikov bodo 12. in 13. septembra nastopili vozniki na motociklih, motociklih z bočno prikolico ter z avtomobili do letnika 1961. Tekmovali bodo na znani makadamski cesti do starega gorskega prelaza čez Ljubelj s 33-odstotno strmino.

JANJA BUDIČ, ALEŠ BEŠTER

Proga meri v dolžino 2.300 metrov, višinska razlika pa je 330 metrov. Organizatorjem je v največje veselje ohranjanje tradicije in nadaljevanje prizadevanj Avto-moto društva Tržič, predvsem dolgoletnega uspešnega dirkača Mirka Hrasta - Grče. Veseli jih tudi, da je ostal Ljubelj mednarodni preizkus, ki vsako leto privabi večje število voznikov tako iz Slovenije kot iz tujine. Vsa leta nadaljujeta tradicijo tudi zakonca Anka in Mirko Hrast na znamenitem prikolčarju BMW R 75, letnika 1939.

O pripravah na gorski preizkus starodobnikov so predsednica AMD Tržič Anka Hrast, predsednica Sekcije Oldtimerjev AMD Tržič Janja Budič ter direktor dirke Aleš Bešter povedali: "Priprave na dirko potekajo skozi celo leto, tako po organizacijski kot finančni plati. Zadnjo polovico

leta več pozornosti posvetimo predvsem pripravi vsebine pravilnika, finančnim sredstvom, promociji, kadrovske ter tehnični ekipi, preventivi in tako naprej. Različne aktivnosti večinoma potekajo vse do prireditve, saj vemo, da je potrebno zagotoviti veliko kadrovske, preventivnih in tehničnih elementov. Organizacija tovrstnih prireditev je izjemno zahtevna, saj se zakonske zahteve zelo spreminjajo. Vse manj je tudi sponzorskih sredstev, kar pa ne odvrne članov AMD Tržič in sekcije oldtimerjev od priprav. Predsednik častnega odbora Janez Bohorič poskrbi za večino sponzorskih sredstev in bedi nad prireditvijo v vlogi svetovalca in mentorja. Prireditveni odbor, v katerem so zlasti člani AMD Tržič, pa je odgovoren za to, da prireditev poteka po načrtih in varno."

Organizatorji letos pričakujejo več kot sto voznikov iz

Nemčije, Češke, Avstrije, Italije, Švice ter Slovenije. V soboto, 12. septembra, bo od 13. do 14. ure na ljubeljskem platoju potekala šola varne vožnje z motocikli, od 14. ure dalje pa treningi. V nedeljo, 13. septembra, bo ob 10. uri slovesno odprtje, od 10.30 dalje pa tekmovanje po vrstnem redu kategorij. Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad bo ob

17. uri. Letos je dirka zadnjič dvodnevna. Naslednje leto bo dirka na soboto, spremenil pa se bo tudi termin, ki bo predvidoma en teden pred Suštarsko nedeljo. Več o 13. Hrastovem memorialu najdete na spletnem portalu www.ljubelj.si. Lahko tudi pišete na Avto-moto društvo Tržič, p. p. 171, Tržič, ali elektronsko pošto info@ljubelj.si.

Mirko in Anka Hrast med tekmo na motorju BMW letnik 1939

Udeleženci Hrastovega memoriala po tekmi na vrhu Ljubelja

Planinski dom na Zelenici še gradijo

"Vse, kar leze in gre, naj na Zelenici 11. oktobra ustavi se."

ERNA ANDERLE

Če ste bili pred kratkim na Zelenici, ste se ob koči prav gotovo malce oddahnili pred nadaljevanjem poti. Opazili ste, da z deli nadaljujemo, saj je bila letos opravljena že vrsta del: vgradnja oken in vrat, strelodiv in instalacije, pa izolacija in priprave za kuhinjo ...

Verjamemo, da si po desetih letih, odkar je koča pogorela, že vsi resnično želimo, da bi zaživela v popolnosti. Pa ni tako enostavno, saj se ne da vsega narediti s prostovoljnimi delom; material in strokovnjaki, ki morajo določena dela opraviti, pa

niso poceni. Pri zbiranju prostovoljnih prispevkov in donacij nismo ravno uspešni, čeprav se trudimo po svojih najboljših močeh. Hvaležni smo vsem, ki so že priskočili na pomoč. Upamo, da bo dobrodelna rekreativna prireditev, ki jo bomo v sodelovanju z Občino Tržič in Športno zvezo Tržič organizirali 11. oktobra, pokazala, da sta solidarnost in "pripadnost" Zelenici prisotna kar v največji meri.

Že danes pa lahko vaš prispevek "Za Zelenico" nakažete na TRR PD Tržič: 05100-8010009034. Sami se tudi odločate, komu boste

namenili del sredstev iz dohodnine in ker bi Planinskemu društvu Tržič pri gradnji koče na Zelenici z vašim prispevkom zelo pomagali, vam sporočamo našo davčno številko: 59046589. Verjamemo v solidarnost in z dejanji bomo pokazali, da tudi mi še vedno znamo stopiti in držati skupaj. Tokrat za Zelenico. Srečno vsem, ki jo obiskujete!

Dobrodelna prireditev "Nikoli ni prepozno"

11. oktober 2009 naj bo datum, ki bo z zlatimi črkami zapisan, da si znamo pomagati, da znamo stopiti sku-

paj in vsak po svojih zmognostih prispevati k dokončanju del v planinskem domu na Zelenici. Kako lahko sodelujete? Z nakazilom na TRR: 05100-8010009034 in pripisom: "Nikoli ni prepozno"; z vplačilom prispevka v TPICu na Trgu svobode 18, Tržič; s sodelovanjem na rekreativni prireditvi: planinski pohodi, nordijska hoja, gorski tek, gorsko kolesarstvo.

V letu 2009 bo minilo deset let, odkar je pogorela koča na Zelenici. Zato bi bilo primerno, da v drugem desetletju zaživimo z novo kočo.

MLADI, OGLAS

Urejali so center in ustvarjali

Za mladinski center Tržič, ki deluje v okviru Centra za socialno delo Tržič, je bil avgust delovno obarvan. Zaradi urejanja prostora so bili najmlajši prikrajšani za štirinajst dni zabave in ustvarjanja.

SNEŽANA VUJIČIĆ

Ekipe Mladinskega centra se je kljub temu potrudila, da so mladi nadomestili vse zamujeno. Svoje kreativne prste so preizkušali pri izdelovanju različnih klobukov. Vroče dni smo skupaj krajšali ob družabnih igrah in v filmski delavnici. Za športno dogajanje smo po-

Med ekološko delavnico so otroci presajali rože, ki krasijo center.

skrbeli na igrišču, kjer smo tekmovali v dvojicah, se preizkusili v gimnastiki in odbojki, razvedrili pa smo se tudi ob igri 'gumitvist'. Del ekipe Mladinskega centra, ki jo sestavljata Tanja Alič in Maja Kurnik, je mladim prikazala drugačen način preživljanja počitniških dni. Otroke in mladostnike sta popeljali v svet igre in smeja. Na igralih tržiškega otroškega igrišča 'živžav' sta se spomnili tudi svojih otroških norčij. Organizirali sta še ekološko delavnico, med katero so skupaj presadili vse rože, ki trenutno krasijo prostore Centra za socialno delo Tržič. Med počitniškim druženjem prav tako ni manjkalo jedal. Nekateri obiskovalci so namreč praznovali svojo obletnico rojstva. Ob tem smo bili deležni tudi dobre glasbe in velike količine sladkarij. V zadnjem tednu šolskih počitnic smo dejavnosti mladih sklenili z delavnico izdelovanja svojega najljub-

Zadnjo delavnico so mladi namenili izdelavi najljubšega para čevljev.

šega para čevljev. Vsako leto se udeležujemo natečaja Turističnega društva Tržič 'Ustvari svoj lastni par'. Lanskoletni zmagovalni par je bil prav iz Mladinskega centra Tržič, zato smo se letos še posebej potrudili pri ustvarjanju izdelkov. Avgustovsko rajanje smo končali s čofotanjem v tržiškem bazenu in skupnim piknikom. Tako bomo lažje

zakorakali v novo šolsko leto 2009/2010. Tako hitro, kot se končuje poletje, se bliža jesen. Z njo so povezane tudi pestre šolske aktivnosti v Mladinskem centru Tržič. Zato vabimo v naše prostore vse otroke in mladostnike, ki so željni zabave in preganjanja dolgčasa. Skupaj se bomo kratkočasili in koristno preživljali obšolske popoldneve.

Sonce gre na potep

Sobotni dopoldan je bil tudi 22. avgusta zaznamovan z otroško matinejo.

PETRA HLADNIK

V atriju Občine se je s predstavo Sonce gre na potep predstavilo Glasbeno gledališče Melite Osojnik, ki deluje že štirinajst let in ima v svojem repertoarju pet avtorskih predstav za otroke, ki jih skupaj izvede več kot stokrat na leto. V glasbeno-lutkovni predstavi, kjer se zgodba prepleta z ljudskimi pesmimi, so otroci spoznali sonce, ki se nekega večera odloči, da to noč ne bo šlo za goro. Saj sploh ni zaspano, ljudje pa tako ali tako preveč spijo ... Raje se bo šlo potepat in opazovat, kaj se

dogaja po svetu, če za dnevom ne pride noč, ampak še en dan. Na poti ga spremlja deklica Cvetka in skupaj spoznata, da je vse življenje na Zemlji odvisno od sonca in ker leto sije podnevi in ponoči, vlada precejšnja zmeda. Tudi tokrat so otroci atrij zapuščali zadovoljnih obrazov. Sedemletna Maša je povedala, da si predstave v atriju ogleda rajši kot risanke na televiziji, njena mamica pa je dodala, da so poletne matinee Tržiških poletnih prireditev ena redkih zabav za otroke v mestnem jedru ter da se jih, če so doma, vedno udeležijo.

Sem brez skrbi, saj sem zavarovan

Vedamix je pooblaščenca za Zavarovalno družbo AdriaticSlovenica. Sklepajo vse vrste zavarovanj in nudijo strokovno pomoč pri uveljavljanju škodnih dogodkov. Kot pravi direktor Peter Rezar, so zavarovancem na voljo non-stop.

Vedamix je pooblaščenca za Zavarovalno družbo AdriaticSlovenica. Že šesto leto poslujejo na Deteljici v Bistrici pri Tržiču.

Opravljajo vse vrste zavarovanj, od premoženjskih, avtomobilskih do finančnih. "Zavarovanci lahko vse storitve, ki jih nudi AdriaticSlovenica, uredijo pri nas in za to ne plačajo nobene provizije," je povedal Peter Rezar, direktor Vedamixa. "V tem času sta še posebej aktualni dve vrsti zavarovanj; nezgodno zavarovanje učenec, dijakov in študentov ter letošnja novost Dom AS."

Zavarovanje Dom AS je sodobno zavarovanje, ki omogoča, da z eno zavarovalno polico v celoti zavarujete svoj dom in premoženje v njem za nevarnosti, ki vas ogrožajo v vsakodnevem življenju, kot so neurje, požar, poplava, vlom, potres, toča. Z isto polico lahko nezgodno zavarujete tudi vse člane vaše družine, hišne ljubljence ... V zavarovanje je vključena tudi stanovanjska asistenca CORIS, ki je brezplačna. "Pri zavarovanju Dom AS lahko izbirate med več zavarovalnimi paketi, zagotovo pa bomo prav za vsako stranko posebej našli takega, ki ji bo, kot radi rečemo, pisan na kožo," je poudaril Rezar.

Šolska vrata so se odprla in v hram učenosti sprejela radovedne in živah-

ne otroke in mladostnike. "Vsem želimo varno pot v šolo, na poti domov ter brezskrbno igro, športno dejavnost v popoldanskem času. Še največja skupna želja vseh nas je, da se nikomur nič ne naredi, a žal nesreča nikoli ne počiva. Zavarovalnica ne more pozdraviti otroka, lahko pa s sklenjenim šolskim nezgodnim zavarovanjem starši premostite finančne skrbi, ki nastanejo kot posledica zdravljenja."

Peter Rezar / Foto: Tina Dokl

Šolsko nezgodno zavarovanje pri AdriaticSlovenici začne veljati že tisti dan, ko sklenete zavarovanje, z njim pa so otroke in mladostnike zavarovani štiriindvajset ur na dan.

Sogovornik je poudaril, da je zelo velikega pomena osebni pristop med zavarovalnim zastopnikom in zavarovancem. "Kadarkoli zavarovanci potrebujete informacije, nasvet ali pomoč pri nastali škodi, nikar ne odlašajte in se oglasite v naši poslovalnici ali nas pokličite po telefonu, da se dogovorimo za sestanek. Uradni delovni čas poslovalnice na Deteljici je od ponedeljka do petka od 8. do 15. ure, ob sredah do 17. ure, vendar smo za stranke preko telefona dosegljivi tako rekoč štiriindvajset ur na dan. Na tem mestu bi še posebej poudaril zavarovalne storitve, na primer za primer škode. Pomembno je, da nas zavarovavec čim prej obvesti, kaj se je zgodilo in da mu lahko korak za korakom svetujemo postopke reševanja in spremljamo zadevo do zaključka. Zavarovanci se morda premalo zavedajo, kako zelo pomemben je praktičen in strokoven nasvet pri uveljavljanju zavarovalnih storitev."

In ko smo že uredili zavarovanje naših nepremičnin ter premičnin, pa smo morda pozabili - na sebe. Ste zavarovani?

Klikni na www.adriatic-slovenica.si in skleni zavarovanje z 10% popustom!

Sodelujte v nagradnem žrebanju za super nagrade!

Več informacij na vseh poslovnih enotah AS, na www.adriatic-slovenica.si in na modrem telefonu 080 11 10.

AdriaticSlovenica AS

Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

PE Kranj, Kidričeva 2, Kranj, T: 04/ 28 170 00, F: 28 170 10

www.adriatic-slovenica.si

Vedamix

Cesta Ste Marie aux Mines 15, 4290 Tržič
Tel.: 04/5920 180, fax: 04/5961 158
GSM: 040/614 518
vedamix@siol.net, www.adriatic-slovenica.si

PRIREĐITVE

Ustvarjali smo s kamni iz Tržiške Bistrice

Na sončno praznično soboto je bilo v atriju Občine Tržič pripravljenih skoraj premalo miz za vse idej polne otroke in starše, ki so prišli ustvarjat s kamni, ki jih je zaoblila in oklesala Tržiška Bistrica.

KRISTINA KAVČIČ

Tržiška Bistrica je zanimiva že sama po sebi, saj se izpod Košute proti Savi prebija tudi skozi ozko Dovžanovo sotesko. Na svoji poti pridobiva na moči, s katero ne daje samo električne energije, temveč predvsem pušča svoj pečat edinstvenemu reliefu, ki je zanimiv za obiskovalce od vsepovsod. Za veliko Tržičanov je dolina Tržiške Bistrice postala vsakodnevni cilj za športne aktiv-

narejeni iz kamenčkov vseh barv in oblik. Tudi pikapolonica, žaba in muha se znajdejo vmes. Vsekakor si želimo še kakšne delavnice." Kljub temu da je delavnica potekala na praznik, se je v atriju Občine Tržič nabralo okrog petnajst otrok, spremljali pa so jih njihovi starši, ki so prav tako pokazali veliko ustvarjalnosti. Samo in Jana Jemec, starša štiriletne Ane in dveletnega Blaža, sta povedala: "Uživali smo dve uri, otroka, mamica in oči.

Delavnica ustvarjanja s kamni je bila dobro obiskana.

Tudi najmlajši so uživali pri barvanju kamnov.

nosti ali oddih. Na ustvarjalni delavnici, ki jo je v soboto, 15. avgusta, v sklopu otroških matinee Tržiških poletnih prireditev 2009 organizirala Občina Tržič, so otroci spoznavali, kako zanimive kamne lahko poberejo na bregu naše reke in kaj vse lahko z njimi ustvarimo.

Na voljo smo imeli pester izbor barv, maso za oblikovanje, žico, magnetke, pripone za broške ... Otroške sobe mladih ustvarjalcev tako krasijo prodniki iz Tržiške Bistrice, ki so postali prave umetnine. Petra Bodlaj, mamica triletne ustvarjalke Maše, pravi: "Vse pohvale organizatorjem za super idejo in popestritev počitniških dni za otroke. Naš hladilnik je postal zelo pisan, saj ga krasijo magnetki,

Take stvari zelo pozdravljamo in smo veseli, da se organizirajo v Tržiču. Pride mo skoraj na vsako otroško prireditev, doma pa se pogovarjamo o tem, kaj smo doživeli. Na delavnici je nastalo toliko kamenčkov, da jih bomo uporabili še pri zavihanju daril."

Daša Grum je pripeljala svojega sedemletnega bratranca Markusa. Po delavnici nam je povedala: "Všeč mi je, da otroci lahko ustvarjajo, hkrati pa se na ta način sklepajo tudi nova prijateljstva. Če bo organizirana še kakšna delavnica, zagotovo spet prideva." Glede na pozitiven odziv tako otrok kot staršev smo se odločili, da bodo delavnice postale stalnica v programu otroških sobotnih matinee Tržiških poletnih prireditev.

Letos zmagala ekipa Tržiča

Lastnik Okrepčevalnice Bazenček Zoran Kabič je izročil pokal za zmago na Tržiških igrah veselja in smeha ekipi Tržiča. Druga je bila mešana tržiško kranjska ekipa z imenom Leteča teleta.

STOJAN SAJE

Tržič - Na Letnem kopališču Tržič so gostili 16. avgusta enajste Tržiške igre veselja in smeha. Prireditev so pripravili Okrepčevalnica Bazenček, Športna zveza, Splošno športno društvo in Občina Tržič. Tržiški župan Borut Sajovic je ob odprtju izrazil zadovoljstvo, da je na igre prišlo šest ekip in veliko obiskovalcev, zlasti navijačev iz prijateljskih občin. Goste je povabil, naj obiščejo Tržič še ob drugih prireditvah. Ob njem je občinstvo pozdravil tudi župan Občine Žirovnica Leopold Pogačar, ki je tekmoval v ekipi Kašarji.

Domačini so sestavili ekipe z imeni Tržič, Biljard in Leteča teleta. V slednji je bilo tudi nekaj tekmovalcev iz Kranja. Poleg ekipe Žirovnice so tekmovali še Preddvorski hudički in Poskočni krompirčki iz Naklega. Lanski zmagovalci so prinesli vreče krompirja, da bi z malo sreče ponovili uspeh. Na veselje domačinov se to ni zgodilo. Dogajanje je bilo ves čas napeto. Po štirih igrah so vodili Kašarji, Poskočni krompirčki so bili tik za njimi, Tržič in Leteča teleta pa so si delili tretje mesto.

Ekipa Tržiča je z zmago na igrah vrnila prehodni pokal v domačo občino.

Slednja ekipa je po peti igri prešla v vodstvo, Krompirčki so bili drugi, tik za njimi pa Kašarji in Tržič na tretjem mestu. Šesta igra ni prinesla spremembe na vrhu, Tržič pa je prehitel Kašarje. Leteča teleta so sicer premagala Tržič v sedmi igri, a sta o končnem rezultatu odločila prvo mesto Tržiča in zadnje mesto za Leteča teleta v rdeči niti Halo pizza. Ta igra je potekala na vodi, kakor tudi Ribiška košarka, Cirkus na

vodi in Poletna ljubezen. Ob bazenu so uprizorili igre Gremo na morje, Žogobrc na plaži, Prodajalke rib in Gremo v šotor. Vse igre je sestavil Silvo Japelj, športni pedagog. Pokale za udeležence iger sta podelila tržiški župan Borut Sajovic in Zoran Kabič. Prehodni pokal je dobila ekipa Tržiča, ki je bila prva s 55 točkami. Na drugo mesto so se uvrstila Leteča teleta z 48 točkami, tretji pa

so bili Kašarji s 45 točkami. Zmagovalno ekipo so sestavljali Neža Blažič, Ema Sajovic, Saša Crtalič, Polona Ahčin, Katarina Malovrh, Primož Meglič, Jaka Sušnik, Jaka Zadnikar, David Primožič in Sergej Primožič. Slednji je izjavil, da je bil že čas za vnovično zmago Tržiča. Vodja Anže Renner je pojasnil, da so v ekipo vključili nekaj novih tekmovalcev. Vsi so zelo veseli, da so vrnilo pokal domov.

Modrijani z gosti v Tržiču

Poletne prireditve so letos postregle z dobrimi koncerti, mednje pa zagotovo sodi tudi koncert narodnozabavnega ansambla Modrijani z gosti.

KRISTINA KAVČIČ

Predzadnji petek v avgustu so se v atriju Občine Tržič predstavili Modrijani, štajerska štiričlanska zasedba, ki že sedem let intenzivno ustvarja in igra, slovenski glasbeni prostor pa je po njihovi zaslugi bogatejši za sedem velikih in dve mali plošči narodnozabavne glasbe. Atrij je pokal po šivih, Blaž Švab pa je po koncertu povedal: "Modrijani na nastopih s publiko radi vzpostavimo pristen stik, zato smo se tokrat odločili, da se bomo med prepevanjem

nekajkrat sprehodili med ljudmi in jim zastavljali nagrajna vprašanja o Modrijanih. Ljudje so bili takoj za "akcijo" in s svojimi duhovitimi odgovori nasmejali drug drugega. Prostor je ravno dovolj velik, da se je ustvarilo bolj intimno vzdušje. Za glasbenike je tukajšnja akustika balzam za ušesa. Hvala domačinom in okoličanom, ker so nas tako tople sprejeli." Za posebno dinamiko večera pa so poskrbeli tudi z izmenjavanjem z gosti, dvema ansambloma Vihar iz Slovenj Gradca in Akordi iz Postojne.

Čistilka Marija

V Kulturnem centru Tržič smo bili priča vrhunski izvedbi monokomedije Čistilka Marija.

PETRA HLADNIK

Na eni od zadnjih letošnjih poletnih prireditev se nam je z monokomedijo Čistilka Marija, avtorja Toneta Partljiča predstavilo Kulturno prosvetno društvo Stane Petrovič iz Hajdine. Zgodba govori o preprosti čistilki Miki iz Haloz, ki čisti stanovanje poslanca Kurnika, kjer opazi povsem drugačno življenje, kot ga pozna kot mati samohranilka, ki se bori z vsakdanjimi problemi malega človeka. Različne življenjske preizkušnje pa so jo zaznamovale na poseben, a

hkrati tudi komičen način. Naslovno vlogo je, pod režijo predsednice društva Ide Markež, odigrala amaterska igralka Katja Markež, ki je za svojo uprizoritev na Festivalu komedije Pekre 2007 prejela tudi laskavi naziv "komedijantka leta". Da je predstava zelo uspešna in všečna, pa priča tudi dejstvo, da je imela že petdeset ponovitev, na Gorenjskem pa so se tokrat predstavili prvič. Po besedah predsednice društva sta v društvu, ki deluje že od leta 1913, poleg dramske aktivni še lutkovna sekcija in ljudski pevci.

REKREACIJA

Občinsko prvenstvo v plavanju in športni popoldan

Letošnje tekmovanje v plavanju je bilo za vse presenečenje, tako za tekmovalce kot tudi za organizatorja. Na startu je bilo do sedaj zbranih največ udeležencev.

BISERKA DRINOVEC

S tribun je bilo slišati glasno navijanje. Tekmovanje je bilo v disciplini 33 metrov prosto, tekmovalci so bili razdeljeni v različne starostne kategorije. Letošnja novost tekmovanja je bila družinska tekma, na kateri je nastopil eden od staršev in en otrok. Na pomoč so nam priskočili različni sponzorji, ki so omogočili, da je vsak tekmovalac prejel nagrado. Pred tekmovanjem pa smo organizirali tudi športni popoldan za otroke. Pomerili so se v različnih vodnih igrah, tisti, malo bolj zagnani za plavanje, pa so se udeležili tudi tekmovanja v plavanju. Hvala vsem, ki ste se tekmovanja udeležili, seveda pa brez neutrudnih navijačev ne bi šlo tako gladko, kot je šlo.

Rezultati so sledeči: med mlajšimi deklicami je prvo mesto osvojila Katjuša Stanek, druga je bila Adriana Medičevc, obe PK Merit Triglav Kranj, tretje mesto pa je osvojila Patricija Akalovič, ŽRK Tržič. Med mlajšimi dečki je bil zmagovalec Tomaž Meglič, OŠ Bistrica, drugo mesto je osvojil Edvard Boštar, PK Domžale, tretji Amadej Košir, PK Merit Triglav Kranj. Pri starejših deklicah je zmagala Kaja Šink, PK Merit Triglav Kranj, druga je bila Karin Erjavec, TK Tržiške strele, tretja pa Urška Krabonja, OŠ Tržič. Med starejšimi dečki si je zmago priplaval Blaž Kralj, z absolutnim najboljšim časom, drugi je bil njegov sotekmovalec Nejc Šimenko, oba PK Merit Triglav Kranj, tretje mesto pa je osvojil Žan Pogar, PK ŽG Radovljica. Med članicami je zmagala Neža Zelnika iz OŠ S. Žagar, druga je bila Mojca Zupan, ŠD Jelendol Dolina, tretja pa Katja Gradišar iz Dupelj. Pri

Udeleženci Odprtega občinskega prvenstva v plavanju | FOTO: TINE KLEMENČIČ

veterankah je zmagala Marija Lavtar, druga je bila Breda Nemeč, tretja pa Zdenka Kokalj, vse članice Društva upokojencev Tržič. Med mlajšimi člani si je zmago priboril Primož Meglič, OŠ Križe, drugi je bil Andrej Kogoj, tretji pa Alfonz Ostreljč, oba Picerija Bazenček. Med starejšimi člani je prvo mesto osvojil Marko Marin, TK Tržiške strele, drugi je bil Matjaž Kosmač, Komunala Tržič tretje mesto je osvojil Marjan Mohorčič, Modri dirkač. Med veterani si je zmago priplaval Janez Piskar, Pla-

ninsko društvo Tržič, drugo mesto je osvojil Lado Sedej, Društvo upokojencev Tržič, tretje pa Henrik Marin, TK Tržiške strele. Med družinami je zmagala družina Marin, nastopila sta Marko in Henrik, drugo mesto je osvojila družina Erjavec, za katero sta plavala Karin in Blaž, tretje mesto pa si je priplavala družina Hladnik, za katero sta nastopila Rok in Miro. Praktični nagradi pa smo podelili tudi najmlajšemu udeležencu, šestletnemu Mihju Finžgarju ter najstarejšemu udeležencu Henriku Marinu.

Poletni tabor v Pinei

26. junija smo se v okviru Športne zveze Tržič in Ljudske univerze Tržič odpravili na poletni tabor v Pineo. Vodja tabora je bila Biserka Drinovec, njeni sodelavci pa so bili: Vinko Hlebš, Tadeja Jevšenak, Barbka Drobnič, Mateja Malovrh, Martina Šmitek in Mateja Dolžan. Vožnja z avtobusom je bila kar dolga, vendar smo imeli odličnega šoferja, ki nas je varno pripeljal na cilj. Najprej so nas presenetile lepe popleskane hišice s prizori iz znanih prigod knjižnega junaka Kakca, ki so se svetile vsaka v svoji barvi. Pred vsako hišico so bile klopce, senco pa so nam delali veličastni borovci. Ko smo se ustalili v hiškah, smo odšli na okusno kosilo, nato pa v morje plavat. Po dveh urah plavanja so nas razdelili v skupine po starosti. Malo starejši smo odšli z Vinkom delat skice, ki smo jih v naslednjih dneh dokončali, drugi so odšli s Tadejo na španščino, ostali pa na športne aktivnosti. Naslednji dan smo se razdelili na štiri skupine, dve sta imeli šport, preostali skupini pa španščino ali likovno. Če kdo ni mogel ali ni želel iti na šport, pa je pri Martini imel rezervno ustvarjalno delo (izdelovanje držalnih sedežev za mobilni telefon). Ko smo se vračali, je bila večina otrok mnenja, da bi bilo naslednjič bolje, če bi šli za cel teden. **Andreja in Asja Šmitek**

FOTO: MARTINA ŠMITEK

Na Ojstrico 2350 metrov (1. avg. 2009)

Prijetno druženje člani PD Tržič nekajkrat na mesec popelje na planinske ture in ena izmed takšnih je bila za 34 pohodnikov tudi zahtevna označena pot na Ojstrico. Značilen piramidast vrh v vzhodnih Kamniško-Savinjskih Alpah z izrazitim gorskim krasom in številnimi jamami. Nanjo vodi kar nekaj poti, izbrali smo tisto, kjer od parkirišča do planine Podvežak (1440 metrov) potrebujemo le dobrih 15 minut in tu se odpre razgled na Rogatec, Lepenatko, Vel. planino. Po skoraj dve uri trajajoči markirani hoji prispemo do Sedelca (1900 metrov). Pred nami je Korošica - gorska kotanja s travniki, nad njimi pa se dviga Kocbekov dom na Korošici (1808 metrov). Nadaljujemo desno v smeri Male Ojstrice (2017 metrov), se nanjo povzpemo, slikamo in nadaljujemo levo po grebenu, ki je mestoma kar izpostavljen, na ključnih mestih varovan in tako vse do vršnega pobočja Ojstrice. Z razglednega vrha si ogledujemo Logarsko dolino, Okrešelj, slap Rinko, Kocbekov dom na Korošici, Lučki dedec ... Še poziranje za skupinsko sliko in spust po vzhodni strani grebena po strmem melišču in po dobri uri že uživamo pri Kocbekovem domu na Korošici. Vračamo se dobre volje in polni lepih vtisov. **Marinka Stanonik**

FOTO: STANKO KOBLAR

Kakšno rekreacijo imajo

Zaim Kostić: "Prosti čas namenjam družini in tudi skupni rekreaciji. Jaz in žena Zemina rada kolesariva in igrava tenis. Meni so pri srcu igre z žogo. Vsaj vsak drug dan se moram razgibati. Sin Demir je pogosto z mano, tudi na tenisu."

Irena Ogrin: "Moja najljubša rekreacija vse leto je na teniških igriščih v Križah, Kranju, Babnem Vrtnu in pri prijateljici Suzuki v Lešah. Poleti še kolesarim, plavam in hodim v gore. Planinstvo je prijetno tudi zaradi druženja."

Vili Špehar: "Tudi jaz veliko igravam tenis, vsaj trikrat na teden. Pozimi obiskujemo pokrita igrišča, oziroma tista, ki so kopna. Pogosto hodim v gore, predvsem na planine in vrhove okrog Tržiča. Rekreacija je tudi urejanje vrta."

Mila in Pavel Kralj: "Vedno sva skrbela za rekreacijo. Odkar sva v pokoju, še bolj izkoristiva čas zanjo. Največ sva na teniških igriščih ali poteh v gore. Pavel veliko smuča. Jaz grem jeseni z vnukoma Petrom in Anito tudi v gozd po gobe."

PLANINE

Planina Prevala

Na 1311 metrov nadmorske višine vzvišeno dviga pogled na doline pod seboj kočna na Prevali, ki je priljubljen kraj za vse, tudi tiste z manj kondicije, večji gorski kolesarji pa se lahko po poti skozi Bornove tunele podajo tja tudi s kolesom.

KRISTINA KAVČIČ

Dopusti so bolj ali manj že mimo, sredi delovnega tedna se človeku zdi do konca tedna še cela večnost, vseeno pa bi rad peljal svojo dušo na pašo, kot radi rečemo. Pot na Prevalo skozi Bornove tunele je prava za to. Pot je baronu Bornu omogočala lahek prehod z ene na drugo stran gore, predvsem pa so jo uporabljali za lov. Z vznožja melišč Begunjščice na Ljubelju,

adrenalinski. Pazimo na glavo, predvsem pri vходу, korak pa prilagodimo tudi nekaj velikim lužam. Ko tunel pustimo za seboj, še nekaj časa hodimo po robu vzhodnega ostenja Begunjščice, nato pa nas od kočne na Prevali loči le še zmeren vzpon, sicer pa gozdna pot, ki se pod kočjo priključi poti iz Potočnikovega grabna. Spotoma utrgamo kislo robido in občudujemo metu-lja, ki mirno počiva. Po dobri uri hoje prispemo pred

Kočna na Prevali

Kažipotni ob znamenju vas usmerijo dalje.

kjer na velikem parkirišču pod Domom Oaza miru parkiramo avto, se opremiljeni s svetilko odpravimo najprej po kamniti, nato pa gozdni poti proti Prevali. Kmalu se nam začnejo odpirati pogledi na Šentansko dolino, preko melišča na nasprotni strani doline pa se vije pot na Korošico. Za vse tiste, ki jim pogled v globino ni prijeten in imajo strah pred višino, je poskrbljeno s trdnimi jeklenicami, vsem drugim pa se pogled lahko ustavi tudi na območju nekdanje podružnice koncentracijskega taborišča Mauthausen, kjer so med 2. svetovno vojno hiral taboriščniki, graditelji ljubeljskega predora. Ko prispemo do prvega Bornovega tunela, pride prav tista svetilka na dnu nahrbtnika, če pa je nimamo, bo sprehod skozi tunel nekoliko bolj

kočo, katere oskrbnik je **Daniel Kokalj**, pomagata pa mu **Marija in Majda Meglič** z družino. Na Prevali poleti domuje 30 krav, med njimi so tri molznice, ki skupaj na dan dajo kar 50 litrov mleka. Vse mleko predelajo v sir, smetano, kislo mleko in masovnek, v pestri gostinski ponudbi pa se najdejo tudi žganci, sirovi štruklji ter ričet ali enolončnica. S planine Prevala se številni pohodniki okrepčani odpravijo dalje, na primer do Robleko-vega doma, lahko tudi čez Veliki vrh Begunjščice, ter dalje na Zelenico in nazaj na Ljubelj, v drugo smer pa v Drago ali proti Dobrči. Možnosti je torej več kot dovolj, pri raziskovanju in načrtovanju ture na tem območju pa je lahko v veliko pomoč planinska karta Stol in Begunjščica v merilu 1:25000. Pa srečno!

Na planino Korošico

Marsikomu od bralcev dobro poznana planina je skrita kot biser v zavetju Velikega vrha in Košutice. Čeprav je nekoliko odmaknjena od niza planšarij med Kofcami in Dolgo njivo, je kljub temu del velikega pašnega območja na pogorju Košute.

BOŠTJAN VIZJAK

Do planine vodi več poti. Najbolj znani sta "lovska steza", ki se začne na zadnjem ovinku pod cerkvico sv. Ane na Ljubelju, in "traktorska pot", katere začetek je neposredno pred koncentracijskim taboriščem Mauthausen. Do nje pa se da priti tudi s prelaza Ljubelj. Planina Korošica je s 1554 metri nad morjem najvišja planšarija v tržiški občini. Njeni pašniki se raztezajo vse od slabih 1300 pa tja do 1700 metrov visoko. Že vrsto let za planino skrbijo Kavarjevi, po domače Cvirnovi iz Podljubelja. Majer Mirko pravi: "Pašna sezona se začne v sredini junija in traja do sredine septembra. V tem času je planšarija odprta vse dni. Na 100 ha velikem območju planine je pašne površine okrog 65 ha, ravno prav, da se bo letos na njej prepaslo 14 konj, 45 goveje živine ter 8 razigranih teličkov." Majerica Marija dodaja, da imajo obiskovalci najraje kislo mleko in ajdove žgance. Poleg njih lahko dobite še skuto, domače klobase in ob

S planine je lep razgled na visokogorje.

koncu tedna tudi enolončnico. Tisti, ki obožujete "masovnek", pa morate priti na planino zgodaj, saj je to jed, ki je ponavadi najprej zmanjka. Kot boste lahko sami opazili, je planina dokaj strma, na nekaterih delih celo prepadna. Zaradi tega mora majer skrbno paziti na živino. Del pašnikov je sicer

ograjen, vendar ograjo skoraj vsako leto poškoduje sneg. Še posebej letos ji je zima pokazala ostre zobe. S planine je lep razgled na Košutico (Babo), Veliki vrh, na jugu seže pogled do Črne prsti, vidi se planina Prevala z Bornovimi tuneli, pa seveda Begunjščica, Zelenica, Stol, Vrtača in Palec.

In kam se lahko s Korošice povzpne? Na prelaz Ljubelj (1 ura 10 minut), Košutico (1 ura 20 minut) ali preko Hajnževega sedla na Veliki vrh (2 uri). Na koncu pa še to; iz lastnih izkušenj vam povem, da je planina najlepša proti večeru, ko stene Velikega vrha obsije zahajajoče sonce ...

Planina Konjščica

Planina je v širšem pomenu besede izraz za z drevjem neporasel svet, navadno blizu gozdne meje, kjer je približno tri mesece na leto možna planinska pašna.

PETRA HLADNIK

Z gozdom porasla planota Konjščica se strmo dviga nad prepadna ostenja Dovžanove soteske in se zložno kakor konjski hrbet s planino na sedlu vleče vse do vznožja Javornika. Ujeta med obronke Karavank in Kamniško-Savinjskih Alp ponuja prekrasne razglede na greben Košute in visoko piramido Storžiča. Izhodišče za vzpon je Lom pod Storžičem oz. zaselek Potarje. Pot lahko začnete na Strmec in se mimo visokogorske kmetije Pr"Tič ter preko razgledišča Na Borštu povzpnete do planšarije na Spodnji Konjščici, ki stoji 1.466 metrov nad morjem. Za planšarijo že od leta 2006 skrbi Slavko Vesel iz Britofa pri Kranju, pomaga pa mu prijatelj Silvo Velkavrh iz Predoselj. Letos se na planini pase 28 glav živine, predvsem eno- in dveletne telice, ter en vol. Konjščica je ena redkih, če ne edina planšarija na tržiškem območju, kjer so krave zunaj tudi čez noč.

Edina krava molznica da tri do štiri litre mleka na dan, ki ga predelata v kislo mleko, skuto, smetano in masovnek. Ker mleka močno primanjkuje, ga morata za druge potrebe, tudi kavo, kupovati v trgovini. Vse pridelane mlečne dobrote pa z veseljem ponudita tudi vsem obiskovalcem. Letos jih je bolj malo, po besedah majerja je za to kriva tudi zapora ceste pri kmetiji Pavšel v Grahovšah in močna konkurenca planšarij pod Košuto, ki se vse bolj usmerjajo v turizem in poleg tipičnih planšarskih nudijo tudi druge storitve. Obisk planine Konjščica je pisan na kožo vsem tistim, ki imajo radi mir in samotne poti. Živina bo na planini do 8., planšarija pa bo odprta do 12. septembra. Pot čez Konjščico, poimenovana Na planinah lušno biti, je tudi prva od urejenih tematskih poti v občini Tržič in predstavlja način življenja v sredogorju. Od kmečkega do planinskega doma popotnik odkriva zaklade kulturne in naravne krajine, zanimiva

Kraj, kjer se spočijeta duša in telo.

Slavko Vesel in Silvo Velkavrh

pa je tudi z geološkega vidika, saj vodi večinoma po kameninah, starih več kot 250 milijonov let. Vse zanimivosti so opisane tudi na tablah, ki jih boste našli ob poti. Del tematske poti pa lahko doživite tudi z gor-

skim kolesom. Za vse tiste, ki imate radi daljše ture, pa še namig, da s planine Spodnja Konjščica pot lahko nadaljujete proti planini Zgornja Konjščica in Beli peči, planini Javornik ali domu pod Storžičem.

KMETIJSTVO, OGLAS

Pr' Snarju kmetujejo ekološko

Ekološke pridelke in izdelke prodajajo na tržnicah, v specializiranih trgovinah in doma na kmetiji.

CVETO ZAPLOTNIK

Kovor - Na Snarjevi kmetiji, kjer gospodarji Gregor Šlibar, obdelujejo osemnajst hektarjev lastnih in najetih kmetijskih zemljišč in gospodarijo z dvajsetimi hektarji gozda. Že v preteklosti so pri kmetovanju uporabljali malo mineralnih gnojil in škropiv, pred osmimi leti so se vključili v ekološko kontrolo in dve leti kasneje pridobili certifikat. "Prepričan sem, da je to pravi način kmetovanja, zato prehod ni bil težaven. Če bi se odločili le po ekonomskih kriterijih, bi bilo težje, saj so pri ekološkem kmetovanju pridelki manjši, težavno pa je tudi zatiranje plevelov," pravi Gregor in poudarja, da se je tudi z ekološkim kmetovanjem možno preživljati in razvijati.

Na kmetiji se ukvarjajo z živinorejo, s poljedelstvom in sadjarstvom. Redijo 23 goved, od tega osem krav dojlj, imajo pa tudi 50 do 80 kokoši nesnic, dva prašiča ... Trinajst govedu se poleti pase na Dolgi njivi in na

pašniku v bližini Kovorja, ostala so v hlevu in jih dnevno gonijo na pašo. Pozimi jim zagotavljajo izpus iz hleva na prosto. Mleko porabijo doma ali ga predelajo v skuto. Mlado pitano govedo dajejo v zakol v klavnico, meso vzamejo nazaj in ga prodajajo kot sveže ekološko meso, meso starejših krav predelajo v salame. Pri ekološkem poljedelstvu je obvezen kolobar, v katerem je pomemben delež detelj, ki so pomembne za ohranjanje rodovitnosti tal. Od žit pridelujejo piro, pšenico, ječmen, proso in ajdo, od okopavim krompir, koruzo in zelenjavo (zelje, rdečo peso, korenje ...), v njihovi ponudbi so tudi šparglji. V okviru dopolnilne dejavnosti na kmetiji meljejo žito ter pečejo kruh in pecivo, poleg tega kisajo tudi zelje. V dva hektarja velikem travniškem sadovnjaku pridelujejo jabolka, hruške in slive, nekaj pridelka prodajo kot sveže sadje, ostalega porabijo za suho sadje, sokove, marmelade, žganja in likerje. "Povpraše-

Šlibarjevi: Gregor, Monika in njune hčerke - Urška, Klara in Jerneja, Gregorjev oče Stanislav pa je bil zdoma.

vanje po ekološko pridelani hrani narašča," ugotavlja Gregor in dodaja, da večino, predvsem sezonske pridelke, prodajo na ekoloških tržnicah, ostalo pa doma in v specializiranih trgovinah. Imajo svojo internetno stran, skupaj s še nekaterimi gorenjskimi ekološkimi kmeti pa so ustanovili društvo Ekologistika, s katerim

naj bi pospešili prodajo preko spleta in kupcem zagotavljali dostavo na dom. Ko Gregorja vprašamo po načrtih, nam pove, da bi radi predstavili hlev na drugo lokacijo in v njem v skladu z evropsko zahtevo uredili pristo rejo, odprli v stari hiši kmečko trgovino ter uredili prostor, kjer bi ekološko hrano lahko ponudili skupinam.

KRIŽE

Pridelujejo samo zelenjavo

Kmetija družine **Oranič** v Križah je ena tistih, kjer se preživljajo samo s pridelavo zelenjave. Sedaj na njej gospodarita **Anton** in **Ani**, do leta 1980 pa se je s kmetijstvom ukvarjal Antonov oče Franc. Že on je prideloval zelenjavo, ki so jo prodajali na tržnici v Tržiču in pozneje tudi večjim odjemalcem na Jesenicah. Mlajši rod je postopoma opuščal živinorejo. Hlevi, kjer je bilo prej do petindvajset govedu, so pred približno tremi leti ostali prazni, oziroma so jih namenili za skladišče. Od šestnajst hektarov obdelovalnih površin imajo namreč kar dvanajst hektarov njiv. Na njih pridelujejo razne solatnice, zeleno, zelje, repo, krompir, ječmen in koruzo. Sami tudi kisajo zelje in repo. V teh dneh pobirajo zelje, pri čemer sta staršema v pomoč zlasti sinova **Greg** in **Tone**, **Anže** pa se bolj ukvarja s stroji. Kot je povedal gospodar Anton, vzgajajo zelenjavo po zahtevah integrirane pridelave. Kljub kakovosti so odkupne cene nizke. Ob tem jih je avgusta prizadela še toča, ki je uničila vso zrelo solato. **Stojan Saje**

Mercator 60 let

Šušarska nedelja, 6.9.
Tržič 2009

Vabljeni k Mercatorjevim stojnicam, kjer vas čaka bogat izbor kakovostnih izdelkov po ugodnih cenah.

Stojnice Mercator:

- pred blagovnico Tržič
- ob Supermarketu Tržič
- na Deteljici - prehod ob Peko prodajalni

Vabljeni!

28%
prihranka

Sir Ementalec,

Bohinjski hleb, cena za kg v kosu
Bohinjska sirarna

Redna cena za kg v kosu: 16,78 EUR

11,98 EUR

KULTURA

TRŽIČ

Robert in Jan navdušila

Drugi del Tržiških poletnih prireditev je popestril koncert klasične glasbe, ki so ga pripravili 15. avgusta v cerkvi Marijinega oznanjenja v Tržiču. Tam so že drugič zaigrali trije mladi glasbeniki, **Robert Bone** in **Jan Ulčnik** iz Tržiča ter **Gašper Primožič** z Bleda. Prva dva sta domačinom dobro znana, saj na raznih nastopih že dolgo spremljajo njuno glasbeno pot. Robi se je v tržiški glasbeni šoli učil igranja klarineta, kljunaste flavte in klavirja. Klarinet je izbral v srednji šoli, študij pa nadaljuje na Akademiji za glasbo. Jan je zvest harmoniki od tretjega razreda osnovne šole. Sedaj je študent na Koroškem deželni konservatoriju v Celovcu, kjer študira harmoniko tudi njegov prijatelj Gašper. Kaj so se naučili med študijem, tekmovanji in številnimi koncerti, so predstavili tržiški publiki v programu z devetimi klasičnimi skladbami znanih in manj znanih avtorjev. Seveda je sledil še dodatek za hvaležno publiko. V imenu vseh se je zahvalil za nastop tržiški župan **Borut Sajovic**. Na sliki zgoraj Robert in Jan, spodaj njun prijatelj Gašper. S. S.

TRŽIČ

Dela slikarjev živijo

Galerija Vogal v Tržiču je od 17. do 27. avgusta gostila zanimivo likovno razstavo. Tržiški muzej in Izolacija Kepic sta omogočila prikaz dela umetnin, ki sta jih ustvarila pokojna akademska slikarja **Jože Meglič** in **Dušan Premrl**. Prvi je umrl leta 2006, drugi pa lani. Njune slike še vedno živijo, je ob odprtju razstave ugotovil **Aljaž Pogačnik**. Predstavil je umetnika, ki sta najbolj plodno ustvarjala od konca šestdesetih pa do začetka devetdesetih let prejšnjega stoletja. Razstava je potrdila različnost sodobnikov. Zasnovali so jo kot srečanje dveh likovnih jezikov skozi enak motiv, veduto. Premrlova veduta izhaja navidez iz čiste realistične osnove, ki podaja razpoloženje letnega časa, pozneje pa se spremeni v zamegljene brezčasne barvne geometrijske ploskve. Meglič ponuja moderen pogled na veduto, kjer krajina zaživi v kovinsko zelenih tonih. Na sliki: **Dušan** in **David Premrl** ob očetovih delih. S. S.

Divjad in gore iz delcev lesa

Upokojeni mizar **Štefan Klemenc** iz Tržiča že dolgo ustvarja intarzije. Avgusta je imel drugo samostojno razstavo.

STOJAN SAJE

Tržič - Prvič sem ga srečal, ko je septembra 2003 pripravil prvo razstavo svojih del v Tržiču. Številni so si takrat ogledali izdelke, ki so v sodobni umetnosti redki. **Štefan Klemenc** namreč ustvarja lesene intarzije. Ta izraz označuje okraševanje lesenih predmetov z vlaganjem okrasnih in figurativnih delov iz raznobarnega lesa in drugih materialov v poglobljene dele trdne lesene osnove. On se posveča izdelavi slik iz tankih lesenih furnirjev, kar je še posebej zahtevno opravilo. Zanj so značilni lovski motivi, ki prikazujejo divjad in gore.

"Lovska tematika, ki jo Štefan obdeluje, kaže na poznavanje same forme in površinske obdelave lesa, s katero poudarja slikovitost motiva. Njegovim lesnim intarzijam dajejo svoj pečat uredjenost, čistost lesa in poenostavljenost motiva. Drevesa ter konfiguracija pokrajine, največkrat z gorami v ozadju, nevsiljivo sledijo oblikam v naravi in se vrisujejo v gorsko vzdušje. Zanj je ustvarjanje intarzij z lovskimi motivi neomejen stik z naravo. Do vsakega prizora pristopa z ljubeznijo in zelo premišljeno, zato je vsak motiv dru-

Foto: Tina Dokl

gačen in samo njegov," je ocenil kustos Tržiškega muzeja **Aljaž Pogačnik** ob odprtju druge Klemenčeve samostojne razstave. V galeriji Atrij Občine Tržič je bilo med 6. in 24. avgustom letos na ogled sedemnajst njegovih del.

Še pred zaprtjem razstave smo umetnika obiskali na domu, kjer nam je zaupal nekaj o sebi in svoji umetnosti. Izučil se je za mizarja pri Amanu v Tržiču, kjer so izdelovali furnirano pohištvo. Še kot fant je naredil za svoje dekle **Alojzijo**, ki je že več kot

petdeset let njegova žena, leseno šatuljo. Okrasil jo je z intarzijo, ptico na pokrovu. Pozneje je izdeloval lesena priznanja za Smučarski klub Tržič, kjer je tekmoval sin **Milan**. Svetovali so mu, naj naredi še slike iz lesa. Tako se je lotil izdelovanja intarzij. Zamudno delo je zamenjal s slikanjem na platno. Tudi v olju je najraje slikal gore in divjad. Štefan je leta 1962 postal lovec, zato mu je to bilo blizu. Pred več kot desetletjem se je spet posvetil intarzijam.

"Na osnovo iz javorja narišem motiv. Iz več vrst doma-

čega in tropskega lesa izrežem koščke furnirja ustrezne barve in jih lepim na podlago. Ko nastane slika, jo nesem k mizarju. On jo stisne v preši s podlago, obžaga in obrusi. Nato jo še lakiram in jo dam v okvir. Za delo rabim le oster nož in svinčnik ter veliko potrpljenja," prizna **Štefan Klemenc**. Ustvarja kar na balkonu stanovanja v Preski. Nekaj slik hranita hči **Danica** in sin, veliko pa jih je podaril ali prodal. Njegova dela krasijo prostore po Evropi in celo v daljni Kanadi.

Knjiga o Jožetu Megliču

Velika monografija o akademskem slikarju **Jožetu Megliču** (1939-2006) je hkrati spomin in dokument o umetniku, velikem po njegovih delih in značaju, predvsem pa je vpogled v njegovo bogato dediščino, ki nam jo je mnogo prezgodaj zapustil.

IGOR KAVČIČ

Letos bi akademski slikar **Jože Meglič** namreč praznoval svojo 70-letnico. Vdova po njem, **Milena Meglič**, jo je konec pomladi obeležila z izidom monografije o svojem možu, prve tako obsežne in temeljite knjige o življenju in delu **Jožeta Megliča**. "Za monografijo sem se odločila zato, ker si jo je **Jože** zaslužil. Vsak, ki razume pomen te besede, bo vedel zakaj," pove **Milena Meglič**, ki je ob sebi zbrala ekipo sodelavcev, s katerimi je v letu in osmih mesecih opravila veliko delo. "Zdaj ko je tu pred mano, lahko rečem, kot da se mi je rodil tretji otrok. Zelo ponosna sem na opravljeno delo," še dodaja **Milena**, ki skrbi tudi še za bogato slikarjevo likovno zapuščino, v kateri je več kot šeststo del v olju in akrilu, poleg tega pa je še mnogo grafik, risb in pastelov. Koncept monografije je zasnovan skozi zgodbe in anekdote o slikarju, v drugem delu pa ji je dodan tudi

strokovni tekst ter številne reprodukcije. Če so spomine na mlada leta zapisovali Megličevi prijatelji iz njegove rojstne vasi Lom pod Storžičem: **Janez Slapar** - Temšak, **Janez Meglič** - Dovar in **Jože Meglič** - Hvačman, gimnazijska leta pa je opisal njegov sošolec **Janez Bedina**, prav tako pa so spomin na drugi del njegovega življenja, ki ga je preživel Šmartnem pri Litiji, obudili njegovi sopotniki, **Jože Sevljak** in **Boris Žužek**, oba ravnatelja šole, v kateri je več kot trideset let poučeval. Tu so še njegovi likovni prijatelji, kot sta **Jaka Kepic** ali pa **Nande Razboršek**. Strokovni del je pripeval dr. **Damir Globočnik**, ki je **Milena Meglič** tudi pomagal odbrati najboljše dela za objavo v monografiji. V knjigi so tako predstavljeni tudi vsi štirje značilni slikarjevi cikli, tovarne, erotika, **Kapadokija** in krajina. "Ko sem raziskovala, kje vse so njegove slike, sem našla kar 260 lastnikov, od podjetij, organizacij do posameznikov, kot so **Lojze Peterle**, **Ja-**

Milena Meglič je za monografijo izbirala dela med več kot šeststo deli iz bogate zapuščine njenega moža **Jožeta Megliča**. | Foto: Igor Kavčič

nez **Drnovšek**, šahist **Anatolij Karpov**, eno je imel tudi pokojni nadškof **Alojzij Šuštar** ...

Ob predstavitvi so pripravili tudi tri razstave Megličevih slik, v Galeriji Medija v Zagorju, na gradu **Bogenšperk**, kjer je v grajskem stolpu slikar več kot trideset let imel svoj atelje in ima sedaj tudi stalno razstavo ter v njego-

vem rojstnem Tržiču v muzeju in galeriji Vogal. "Želim si, da bi v prihodnje postavili še kakšno razstavo **Jožetovih** del, najbrž že kmalu v Trbovljah, upam pa da tudi v Kranju," je še povedala **Milena Meglič**, ki se iz Šmartnega pri Litiji pogosto vrača v možovo rojstno hišo v Lom pod Storžičem.

ŠPORT

Od plesalca do kegljača

Blaž Čerin si je svoj poklic izbral v zdravstvu, poleg tega pa je navdušen športnik, predvsem pa uspešen kegljač, ki je Slovenijo letos zastopal tudi na svetovnem prvenstvu za kadete.

VILMA STANOVNIK

Tržič - Čeprav je Tržičan Blaž Čerin star komaj šestnajst let, ima za seboj že veliko izkušenj. Že kmalu se je odločil za poklic v zdravstvu in je dijak drugega letnika srednje šole za zdravstvene tehnike na Jesenicah. Malce težja je bila odločitev o športu.

Si že od malega navdušen za kegljanje?

"Pet let sem plesal rock and roll pri Plesnem klubu M v Tržiču. Rad imam namreč glasbo in ples mi je bil všeč. Sem pa vmes velikokrat hodil na kegljišče, saj oči keglja pri tržiškem klubu. Precej sem hodil tudi na hokej, saj je brat vratar pri kranjskem Triglavu. Vendar pa me hokej in mrzle dvorane niso pritegnile, vedno raje pa sem hodil na kegljišče in tudi sam poskusil s kegljanjem. Pri desetih letih sem nato izgubil plesalko, ki je prenehala trenirati, jaz pa sem se tudi moral odločiti, kaj bi najraje počel. Tako sem se odločil za kegljanje."

Kljub temu da si mlad, imaš tudi na kegljišču že precej izkušenj?

Tržičan Blaž Čerin je pri šestnajstih letih že izkušen kegljač in član naše kadetske reprezentance. | FOTO: GORAZD KAVČIČ

"Ja, sedaj pri Kegljaskem klubu Ljubelj resno treniram že šest, sedem let. V začetku je bil moj trener Joža Klofutar, potem Ema Zajc in Filip Praprotnik. Ta dva sta moja trenerja še sedaj. Mladih nas je v klubu vedno več, zanimanja za kegljanje je kar precej. Treniram dvakrat

na teden, k sreči pa sem doma blizu kegljišča in mi vsaj pot na trening vzame le tri minute."

So se kmalu začeli tudi tekmovalni uspehi?

"Tekmovanja so se začela kar hitro, najprej seveda regijska in državna prvenstva

v mlajših kategorijah. Že na začetku sem dosegal kar dobre rezultate, ti pa se zadnja leta še stopnjujejo in upam, da bom še naprej napredoval."

Čeprav si še mlad, si letos že nastopil za slovensko reprezentanco. Kakšno?

"To je bila kadetska reprezentanca do 18 let, izbran pa sem bil na podlagi rezultatov tekmovanj celega leta. Maja smo šli na svetovno prvenstvo v Nemčijo in čeprav je bila to moja prva izkušnja z velikih tekmovanj, sem bil zelo zadovoljen. Nastopil sem v dvojicah in sprintu. Zlasti v dvojicah sem naredil odličen rezultat, saj sem podrl 627 kegljev, z Nejcem Jurco pa sva zasedla sedmo mesto. V sprintu, ki je precej odvisen tudi od sreče, sem izgubil v drugem krogu, vendar je bil tudi to lep dosežek."

Kakšne imaš načrte v kegljanju?

"Pomembno se mi zdi, da ostanem brez poškodb in še naprej napredujem. Upam, da bom na svetovnem prvenstvu kdaj nastopil tudi za člansko reprezentanco."

Pohod v spomin Filipa Benceta

Planine pod Košuto so drugo soboto v avgustu poleg številnih drugih pohodnikov od vsepovsod prehodili tudi udeleženci 1. pohoda v spomin nedavno preminulega alpinista Filipa Benceta.

KRISTINA KAVČIČ

Nekaj pred 7. uro zjutraj, na sončno soboto, 8. avgusta, so se pri Ukcu v Dolini začeli zbirati pohodniki, pripravljeni, da se odpravijo na okoli 7-urni pohod čez Kal in Kofce, potem pa čez planine Šija, Pungrat in Tegošče vse do Dolge njive. "Glede na to, da je bil Filip Bence naš sovaščan, smo se odločili, da bomo pohod organizirali vsako leto. Letos je bil še nekoliko bolj zaprtega značaja, drugo leto pa ponovimo zadevo bolj na široko," je zagotovil Jože Vodiškar, pobudnik pohoda. Devetnajstim pohodnikom, vaščanom Doline in Jelendola, ki so se na pot odpravili iz Doline, so se na Kofcah pridružili še stiri

je, vse skupaj pa je v Dolgi njivi pričakala živahna družina ljubiteljev planin. "Zdi se mi, da je pohod lepa gesta in da se bo dobro zakoreninil med domačini," je povedala domačinka Darja Magdič, udeleženka pohoda. Ni naključje, da so s svojim prihodom in pesmijo dan popeli tudi bratje Smrtnik, pevci s Kort na avstrijskem Koroškem, in kvartet Jutro z Jezerskega. Da pohodniki niso ostali lačni, so poleg Matjaža in Mateje Kleindienst poskrbeli gasilsko in športno društvo ter Krajevna skupnost Jelendol-Dolina. Srečanja se je po njihovi zasluzi udeležila tudi Rozalija Bence, saj je bilo poskrbljeno tudi za prevoz med Dolino in Dolgo njivo.

Tekli po Dovžanovi soteski

Na tradicionalnem teku po Dovžanovi soteski, ki je štel za gorenjski in tudi za slovenski pokal v rekreativnih tekih, je nastopilo 239 tekačev.

MAJA BERTONCELJ

Jelendol - Tek po Dovžanovi soteski je v organizaciji ŠD Jelendol - Dolina v že devetnajsti izvedbi potekal 23. avgusta. Štel je za gorenjski in tudi za slovenski pokal v rekreativnih tekih. Na startu je bilo 239 tekačev, od tega jih je 169 teklo na najdaljši, 8,5 km dolgi progi. Krajše razdalje (500, 1000 in 1500 m) so organizatorji pripravili za mlajše kategorije.

Zmagovalca dolge proge tako v moški kot v ženski konkurenci ni bilo težko napovedati, saj sta bila na startu tudi lanska zmagovalca Tone Kosmač (AD Mass) in Neža Mravlje (Mega šport). Slednja je s časom 32:06 postavila nov ženski rekord proge, Kosmač je za svojim lanskim časom nekoliko zaostal, a s časom 26:31 kljub temu suvereno zmagal. Drugi pri moških je bil Marko Pintar (ŠD Sorica), vodilni v Gorenjskem pokalu v rekreativnih tekih, tretji pa Matija Oblak (ŠD Poljane). Pri ženskah je drugo mesto osvojila Petra Race (AD Bled), tretje pa Manca Šolar (Gorenjski glas). "Današnja tekmo sem vključil v trening.

Start teka na 500 m. V ospredju same Tržičanke, tudi zmagovalka med deklicami do 7 let Ana Marin (št. 64).

Konkurenca ni bila tako močna, za rekord sem šel prvo polovico prepočasi," je povedal **Tone Kosmač** s Hotavelj, katerega cilj do konca sezone je Ljubljanski maraton, ni pa se še odločil, ali bo teklo na 21 ali na 42 km. Kosmač sicer veliko trenira skupaj z našim najboljšim maratoncem Romanom Kejzarjem. Rekorderka ženske proge Neža Mravlje pa občasno teče s svojim očetom, z ultramaratoncem Dušanom Mravljetom,

ki živi v Kovorju, na teku po Dovžanovi soteski pa je bil v vlogi starterja. Na krajših razdaljah hčerki ni konkurenčen. "Glede na to, da sem včeraj tekla na 21 km na Bledu, je današnji čas kar dober. Noge niso bile pretežke. Na ta tek sem prišla predvsem na očetovo željo, so mi pa proge okrog Tržiča kar poznane. Velikokrat grem k njemu v Kovor in tečem pod gorami," je pojasnila **Neža Mravlje**, sicer doma v Stražišču. Skupaj

z očetom se bo konec septembra udeležila malega maratona v Sarajevu, nastopila pa bo tudi na Ljubljanskem maratonu.

Na teku po Dovžanovi soteski so bili uspešni tudi tekači s tržiške občine. Veliko jih teče v dresu dobro poznanih Tržiških strel. V svojih kategorijah so zmagali Janez Ambrož (70 let in starejši), Ana Marin (do 7 let) ter sestri Nina (od 10 do 11 let) in Anita Klemenčič (od 12 do 13 let).

Aktivni teden športa v Tržiču

Počitnice se bližajo koncu, mi pa smo veseli, da je vsako leto več otrok, ki želijo svoj prosti čas preživeti športno v naravi in se izogniti pastem računalništva. Tretji termin Aktivnega tedna športa je potekal od 10. do 14. avgusta 2009. V okviru tedna športa smo na planinski izlet odšli na Golico, kako se ravna z lokom, nam je predstavila lokostrelka Janja, čare akrobatskega rock and rolla nam je prikazal Jure Markič, zmagovalec svetovnega pokala v akrobatskem rock and rollu. Ves teden pa sta bila z nami še Mitja Žnidaršič in Mateja Šmejic, ki sta se z nami peljala s kolesom do Križev, kjer nam je Teniški klub brezplačno odstopil dva teniška igrišča, tako da so otroci lahko spoznali tudi prve teniške udarce. Mitja in Mateja sta poskrbela, da smo varno rolali in plavali. Pri igranju žogo pa je bilo tako, da je vsaka ekipa zmagala vsaj enkrat, tako da ni bilo nobenih pripomb. Skratka imeli smo se odlično in sklenili, da se naslednje leto zopet srečamo. B. D.

RAZVEDRILO, OGLAS

Nastop ansambla Zarja na letošnji 60-letnici PD Križe v Gozdu | FOTO: STOJAN SAJE

Člani ansambla Zarja (od leve): Primož Urbanec (bariton, bas kitara, vokal), Sonja Primožič (vokal), Drago Primožič (harmonika, klaviature, vokal) in Igor Soklič (kitara, vokal, povezovanje programa) | FOTO: ARHIV ANSAMBLA ZARJA

Zarja poživlja petnajst let

Drago Primožič iz Grahovš je leta 1994 ustanovil ansambel Zarja, ki igra predvsem narodnozabavno glasbo. Doslej so izdali kaseto in dve kompaktni plošči.

STOJAN SAJE

Grahovše - Majhna vas nad Lomom pod Storžičem skriva kar nekaj glasbenih talentov. Harmonikar **Drago Primožič** je najprej igral pri ansamblu iz Škofje Loke. Začetek leta 1994 je uresničil željo, da bi imel svoj ansambel. K sodelovanju je povabil prijatelja, ki sta se šele učila igranja glasbil. To sta bila kitarist **Igor Soklič** in **Mirko Rozman** z bas kitaro. Pridružila se jim je še pevkva **Sonja Primožič** iz Jelendola. Prva zasedba je ostala nespremenjena do leta 2005, ko je Mirka zamenjal **Andrej Hodnik** iz Bohinja z bas kitaro in baritonom. Slednja instrumenta poldruugo leto igra **Primož Urbanec** iz okolice Trstenika. Vsi fantje so tudi pevci, Drago igra še klaviature, Igor pa je zadolžen za povezovanje programa. Sonja ima še vedno isti priimek, a po možu Dragu.

"Sam sem predlagal ime ansambla, ker zarja še poudari lepoto hribov. Veliko lepega daje človeku tudi glasba. Od začetka igramo narodno zabavno glasbo, pozneje pa smo uvrstili v program zabavne skladbe. Sprva smo najraje igrali skladbe Franca Miheliča, Lojzeta Slaka in Avsenikov. Nato nam je nekaj skladb zložil **Franci Šarabon** iz Tržiča. Z njegovo pomočjo nam je **Franc Ankerst** napisal prva besedila, na primer, Ples gamsov in Naši mami. Na slednje besedilo sem napisal prvo lastno

skladbo. Leta 1997 smo izdali prvo kaseto z naslovom Šparovni Gorenc. Čez pet let je izšla prva kompaktna plošča z naslovom Povest o sreči. Na njej so bile melodije s prve kasete in nove skladbe. Veliko skladb je mojih, tekste pa sta prispevala Ankerst in **Ivan Sivec**. Konec leta 2007 je izšla naša druga kompaktna plošča z naslovom Le enkrat se živi, kjer je enajst skladb od dvanajstih mojih. Osnova za uspešno skladbo je dober tekst. Znani smo, da imamo več skladb v tržiškem nareč-

ju," je povedal **Drago Primožič** o Zarji.

Vodja ansambla se je spomnil, da so prvič zaigrali publiki januarja 1994 med tekom politikov na Pokljuki. Že naslednje leto so odšli s cerkvenim pevskim zborom Ignacij Hladnik iz Tržiča na gostovanje v Ameriko in Kanado. Nastopali so tudi v Nemčiji in Avstriji, vendar je njihov repertoar primernejši za nastope doma. Največ igrajo na prireditvah po Gorenjski. Zarja oživlja publiko tudi na veselicah in družinskih praznovanjih. Od leta 1996 je prisotna na slovenskih festivalih narodno zabavne glasbe. Na Ptujju so večkrat dobili bronasti in srebrni Orfej, imajo pa tudi zlatega. Največji uspeh so dosegli leta 1998 v Števerjanu, kjer so dobili nagrado za najboljšo vokalno izvedbo skladbe Pod starimi borovci. Za letošnjo 15-letnico delovanja načrtujejo koncert v Tržiču.

Vodja ansambla se je spomnil, da so prvič zaigrali publiki januarja 1994 med tekom politikov na Pokljuki. Že naslednje leto so odšli s cerkvenim pevskim zborom Ignacij Hladnik iz Tržiča na gostovanje v Ameriko in Kanado. Nastopali so tudi v Nemčiji in Avstriji, vendar je njihov repertoar primernejši za nastope doma.

PEKO - Tradicija in vizija z roko v roki

Čevljarska tradicija v Tržiču na Gorenjskem in zgodovina blagovne znamke Peko segata v leto 1903. Družba tako že 106 let ustvarja tradicijo udobja, lepote in kakovosti v obutveni industriji. Peter Kozina, ki velja za ustanovitelja prepoznavne znamke, je ime Peko sestavil kar iz zlogov svojega imena in priimka. Od same ustanovitve do danes sta bili vodili in načeli podjetja oblikovalska dovršenost obutve ter zadovoljstvo kupcev, ki sestavljajo uspeh. Podjetje Peko s tradicijo danes nadaljuje, jo nadgrajuje z znanjem, materiali, vizijami in s tem v zadnjih letih žanje sadove.

Družba Peko iz Tržiča danes kaže popolnoma drugačno sliko kot pred leti, ko se je podjetje borilo za obstoj, saj si pod vodstvom predsednice uprave Marte Gorjup Brejc zagotavlja konkurenčno prednost in dosega ambiciozno zastavljene cilje. V duhu preteklosti in telesu sedanosti Peko postaja vse bolj prepoznavna znamka na slovenskem in tujem tržišču. Peko, slovensko čevljarsko podjetje z dolgoletno tradicijo, v zadnjih letih doživlja razcvet, viden v širitvi na svetovne trge, letnem dobičku in več kot tisoč zaposlenih v celotni poslovni skupini. Podjetje upošteva želje, potrebe in zahteve svojih uporabnikov, katere uspešno združuje s trendi in dodatno ponudbo v obutveni industriji.

Peko je v letu 2008 ustvaril 1,98 milijona evrov dobička, kar je za 117 odstotkov več kot v poslovnem letu 2007. Znatno delež večje prodaje je posledica izpolnjevanja potreb zahtevnih kupcev po hitri odzivnosti in prilagodljivosti Peka kot proizvajalca obutve, ki se odraža v sposobnosti izdelave ponaročil v kratkih rokih. Dober rezultat poslovanja in motivacija zaposlenih kaže ta na zdravo vzdušje v podjetju, dvig kulture, medtem ko delo postaja vrednota. Povečanje dobička ni le rezultat stalnega

zmanjševanja stroškov, temveč predvsem umikanja iz prodaje nizkocenovne obutve. Podjetje Peko si utira pot in prostor v srednjem in višjem srednjem cenovnem razredu, tako z lastnimi kolekcijami kot tudi z dopolnilno ponudbo ostale obutve v Pekovih trgovinah. Peko sistematično načrtuje vključevanje tako materialov kot tehnološke rešitve za izdelavo ne le modne, temveč tudi zdrave obutve po meri sodobnega človeka. Posebej prilagojena obutve je primerna tudi za ljudi z bolečimi nogami in zdravstvenimi težavami. Oblikovanje manjših serij unikatnih in ekskluzivnih kolekcij za ljudi z izbranim okusom in predstavitev kolekcij v okviru lastnih modnih dogodkov omogoča tesnejši stik s končnimi kupci, prepoznavanje njihovih želja ter zadovoljevanje le-teh.

Družbena odgovornost Peka se kaže tudi v odnosu do lokalne skupnosti in podpiranju raznovrstnih aktivnosti ter dogodkov v Tržiču. Podjetje je tako močno vpeto v lokalno okolje in nastopa kot organizator številnih dogajanj. Velik pomen dajejo tradicionalni Šuštarški nedelji, v okviru katere obiskovalce seznanjajo z že skoraj pozabljeno obrtjo čevljarstva.

Podjetje Peko je vsa leta uspešno krmililo med zadovoljevanjem potreb zahtevnejših kupcev in upoštevanjem tako evropskih standardov kot svetovnih smernic. Skladno s tem so leta 2006 začeli z uspešnim sodelovanjem s prizanim modnim oblikovalcem Milanom Gačanovičem, v letu 2008 pa prvič predstavili dve ekskluzivni kolekciji. Pozitiven odziv jih je spodbudil k razširitvi sodelovanja z modnimi oblikovalci. Kolek-

ciji obutve s podpisom Milana Gačanoviča so se letos pridružili Mateja Glavnik, ki je lani novembra za Peko prvič oblikovala torbice, Pekovi notranji oblikovalki za komercialne linije, Barbara Šuštar in Vesna Preisinger, ter Nina Osenar s posebno kolekcijo obutve, izdelane iz neusnjenih materialov. V prihodnosti se Peko usmerja v utrjevanje blagovne znamke ter uresničevanje novih idej in prihodnjih načrtov. Družba sistematično načrtuje vključevanje materialov in novih tehnoloških rešitev za izdelavo ne zgolj modne, temveč tudi zdrave obutve po meri sodobnega človeka. Peko je v zadnjih letih z uspešnim vodenjem prebrodil mnoge težave in se obdržal na trgu z novim zagonom. V podjetju se zavedajo, da s svojim znanjem in trudom lahko ponudijo izdelke, ki bodo krojili zgodovino.

KOLENDAR, OGLAS

Koledar prireditev september 2009

PETEK, 4. SEPTEMBRA - OB 16.30 NA NOVEM PARKIRIŠČU ZA MOŠENIKOM

Odprtje prenovljenih mestih ulic
Občina Tržič

SOBOTA, 5. SEPTEMBRA - OD 9.30 DALJE NA STAREM LJUBELJU

7. Ples brez meja
Občina Tržič, Mestna občina Borovlje

SOBOTA, 5. SEPTEMBRA - OD 9.30 DALJE IZPRED TOVARNE PEKO

17. Mednarodno tekmovanje na tekaških rolkah
ŠD Strelca, Turistično društvo Tržič

SOBOTA, 5. SEPTEMBRA - OB 7. URI IZ TRŽIČA

Ekskurzija v Lendavo in ogled tropskega vrta
Društvo diabetikov Tržič

SOBOTA, 5. SEPTEMBRA - IZ TRŽIČA

Planinski izlet: Brana (2253 m)
Planinsko društvo Tržič

SOBOTA, 5. SEPTEMBRA - OB 16. URI BALINIŠČU V BISTRICI

16. krog prve državne lige, člani; Bistrica : Radovljica
Balinarski klub Bistrica

NEDELJA, 6. SEPTEMBRA - OD 8. URE DALJE V STAREM MESTNEM JEDRU TRŽIČA

42. Šušarska nedelja
Turistično društvo Tržič, Občina Tržič, Peko, tovarna obutve, d. d., Tržič

NEDELJA, 6. SEPTEMBRA - OB 10. URI NA BALINIŠČU V BISTRICI

17. krog prve državne lige, člani; Bistrica : Dragomer
Balinarski klub Bistrica

NEDELJA, 6. SEPTEMBRA - PETEK, 11. SEPTEMBRA - OD 18.30 DALJE V KAMPU TOMINČEV SLAP V PODLJUBELJU

Rock koncert

SOBOTA, 12. SEPTEMBRA - NA LJUBELJU

XIII. Hrastov Memorial - gorski preizkus starodobnikov (trening)
AMD Tržič - Ljubelj

SOBOTA, 12. SEPTEMBRA - OD 16. URE DALJE V KAMPU TOMINČEV SLAP V PODLJUBELJU

Pastirski dan
Turistično društvo Podljudbelj in Občina Tržič

NEDELJA, 13. SEPTEMBRA - NA LJUBELJU

XIII. Hrastov Memorial - gorski preizkus starodobnikov
AMD Tržič - Ljubelj

SOBOTA, 19. SEPTEMBRA - OB 9. URI IZ TRŽIČA

Pohod na Zelenico
Društvo Diabetikov Tržič

NEDELJA, 20. SEPTEMBRA - OB 9. URI NA BALINIŠČU V BISTRICI

Državno prvenstvo, članice; Natančno in hitrostno zbijanje
Balinarski klub Bistrica

TOREK, 22. SEPTEMBRA - OB 19. URI V AVLI OŠ KRIŽE

Vpis in začetek vadbe večine TAIJI

SOBOTA, 26. SEPTEMBRA - IZ TRŽIČA

Planinski izlet: Setiče (1922 m)
Planinsko društvo Tržič

NEDELJA, 27. SEPTEMBRA - POD SEVERNO TRIGLAVSKO STENO

Spominsko srečanje
Planinsko društvo Tržič

VSAKO SREDO V SEPTEMBRU - OB 18. URI NA BALOSU 4 V TRŽIČU

Vpis v letoletno plesno šolo
Plesni klub Tržič

VSAK PETEK V SEPTEMBRU - OD 18. DO 19. URE V PRITLIČJU NA BALOSU 4

Vpis v vse starostne skupine (od 4. leta dalje)
Folklorna skupina Karavanke

VSAK PONEDELJEK, SREDO IN PETEK - MED 18.00 IN 19.30 V SKAKALNEM CENTRU SEBENJE

Vpis za otroke letnik 1999 in mlajše
Nordijski smučarski klub Tržič Trifix

Novo darilo za naše nove naročnike!

Prvih 50 novih naročnikov prejme bon v vrednosti 20 EUR, ki ga boste lahko izkoristili v Pizzeriji Origano v Škofji Loki ali v Gostilni in pizzeriji Jelen v Šentvidu pri Ljubljani.

Poleg darila boste Gorenjski glas prve tri mesece prejeli brezplačno, nezgodno boste zavarovani, enkrat na mesec boste lahko brezplačno objavili mali oglas, pa še od **10-** do **25-odstotni popust** vam bomo priznali! Izkoristite priložnost in se okrepčajte v eni od odličnih restavracij.

Poleg dobre hrane vam bo od zdaj naprej družbo vsak torek in petek delal tudi Gorenjski glas. Cena mesečne naročnine s popustom znaša od 9,72 do 12,15 EUR, odvisno od števila izvodov.

Naročite se lahko na tri načine: telefon: 04/201 42 41, e-pošta: narocnine@g-glas.si, ali na www.gorenjskiglas.si/narocilnice/

Gorenjski Glas

Za vas beležimo čas

Izkoristite vsako minuto!

Tudi uživanje v prostih trenutkih si popestrite z

www.gorenjskiglas.si

Spremljajte našo spletno stran in obveščeni boste o vsem, kar se dogaja na Gorenjskem.

Gorenjski Glas

NA OBISKU:

Kavitacija - najučinkovitejši neinvaziven način preoblikovanja telesa brez odvečnega napora

NAROČILA: 04 1 / 309 805

Kaj storiti, ko ugotovimo, da so nam oblačila kljub zdravemu načinu življenja in prehranjevanja postala premajhna?

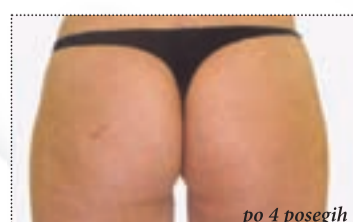
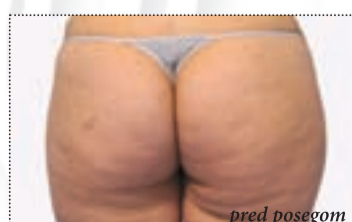
Kavitacija – nekirurška liposukcija velja trenutno za najučinkovitejšo metodo neinvazivne odprave maščobnih oblog na svetu. S pomočjo najsodobnejše ultrazvočne tehnologije se maščobne celice v podkožju razgradijo in po naravni poti odplavijo iz telesa. **Hitro, sproščujoče in neboleče.**

Kavitacija učinkovito opravi z maščobnimi oblogami na večno problematičnih predelih telesa, kot so: pas, boki, trebuh, zadnjica, stegna, kolena in nadlahti.

»Kot so mi obljubili v salonu, so bili rezultati vidni že po prvem posegu, po štirih obiskih v salonu pa nosim za celo konfekcijsko številko manjša oblačila,« je nad svojo osebno izkušnjo s kavitacijo navdušena Ana, ena izmed številnih zadovoljnih obiskovalk Studia Cavité v Radovljici.

Studio Cavité je bil prvi, predvsem pa je še danes edini specializiran salon za kavitacijo na Gorenjskem. Do konca domišljen, strokovno podprt splet postopkov v okviru terapije pod vodstvom izkušenih in prijaznih terapevtk, je zagotovilo, da boste salon zapustili lažji in bolj samozavestni.

Trajni rezultati so merljivi in hitro vidni, za optimalen rezultat pa so v povprečju potrebne približno **dve do tri terapije** na izbranem predelu telesa.

Športno društvo Gorenjski glas vabi na

3. tek Gorenjskega glasa

Finalna tekma Gorenjskega pokala v rekreativnih tekih in pokala mladih

Dobimo se v Predddvoru v nedeljo, 27. septembra, ob 10. uri pred OŠ Matija Valjavca.

Dolžina proge za ženske in moške je 11.040 metrov, za otroke in mladince od 550 do 1650 metrov. Prijave sprejemamo na dan tekmovanja od 8. do 9.45 v bližini starta.

Vabljeni vsi navijači in ljubitelji Gorenjskega glasa!

Info: Janez Ferlic, 031/561 663
ali janez.ferlic@gmail.com

www.gorenjskiglas.si

Živahen večer na tržiškem bazenu

Letno kopališče Tržič je letos doživelo dvojne igre. Na zimo se je končala drama o zaprtju bazena in gradnji trgovine. Poleti pa so uprizorili tradicionalno komedijo za občinstvo, enajste Tržiške igre veselja in smeha.

Na letošnjih igrah so bili najbolj živahni in glasni navijači Kašarjev iz Žirovnice.

Takole je izgledala Ribiška košarka, v kateri je bila najboljša ekipa Leteča teleta.

Posnetek dogajanja v peti igri, ki jo je Silvo Japelj poimenoval Cirkus na vodi.

Rdeča nit Halo pizza je terjala veliko spretnosti tekmovalcev pri vožnji v kajaku.

Luka Renar (desno) je bil vesel nagrade, ki mu jo je predal Sebastijan Zupanc.

Luka si je prislužil dopust

Na natečaju za najboljšo fotografijo o ločenem zbiranju odpadkov je zmagal Luka Renar. Za nagrado brezplačen dopust v apartmaju Komunale Tržič na morju.

STOJAN SAJE

Tržič - Vodstvo Komunale Tržič si prizadeva, da bi se prebivalci bolj zavedali pomena ločevanja koristnih odpadkov. Že več let sodelujejo z učenci osnovnih šol, ki imajo veliko zanimivih idej o ohranitvi čistega okolja. Del njihovih razmišljanj so objavili v brošuri o pravilnem ravnanju z odpadki. Letos poleti so prvič pripravili nagradni natečaj za najboljšo fotografijo na temo ločenega zbiranja odpadkov. Nagrada je bila mikavna, zato

je bil tudi odziv dober. "Na naš naslov smo prejeli več kot sto različnih fotografij. V ožji izbor smo uvrstili dvanajst fotografij, ki so bile najbolj izvirne. Razen tega so morale ustrezati razpisani temi z naslovom Čista narava nam je zabava. Komisija, v kateri je bil tudi tržiški fotograf **Toni Čebren**, je določila zmagovalca. Za nagrado mu podarjamo brezplačno enotedensko bivanje v apartmaju našega podjetja v Poreču. Vsem udeležencem smo podelili tudi majice z motivom akcije," je povedal

Sebastijan Zupanc, direktor Komunale Tržič.

"Nisem pričakoval, da bom zmagal na natečaju. Nanj me je opozorila moja partnerka Urša, h kateri sem se priselil v Tržič iz Kranja. Imel sem le dan časa pred odhodom na dopust, zato je slika nastala na hitro. Uršo sem slikal pred enim od zabojnikov na ekološkem otoku, kako odlaga odpadke vanj. Nato sem sliko računalniško obdelal, da stoji ob vsakem od štirih zabojnikov. Ker je noseča, sem dal sliki naslov Naj se že v tre-

buščku nauči ločevati odpadke. Očitno sem s tem uspel prepričati žirijo. S fotografijo se ukvarjam že več let. Lani sem dobil prvo nagrado na fotografskem natečaju v Umagu," nam je zupal 25-letni **Luka Renar**, ki je zaposlen v montaži lokalne televizije.

Med drugim je dejal, da je bila njegova Urša zelo vesela novice o nagradi Komunale Tržič. V Poreč sta odšla konec avgusta, zato jima (jim) privoščimo prijetne prve septembrske dni ob toplem morju!